

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 9 kwietnia 1949 r.

Nr 20

T R E S C :

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

Poz.: 133 — Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 stycznia 1949 r. 315

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

134 — z dnia 25 marca 1949 r. w sprawie wymiany do dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską a Czechosłowacją o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1949 r. 338

133

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 stycznia 1949 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 1 marca 1949 r. — Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 61).

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

BOLESŁAW BIERUT

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu dwudziestym pierwszym stycznia tysiąc dziewięćset czterdziestego dziewiątego roku podpisana została w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych o następującym brzmieniu dosłownym:

U M O W A

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

PREZYDENT REPUBLIKI CZECHOSŁOWACKIEJ

pragnąc, aby trwała i prawdziwa przyjaźń i wzajemne zaufanie między obu Krajami znalazły wyraz również w zbliżeniu porządków prawnych obu sprzymierzonych Krajów, zwłaszcza w dziedzinie sądownictwa i w pogłębieniu i uzgodnieniu wzajemnego obrotu prawnego

postanowili zawrzeć poniższą umowę.

W tym celu mianowali swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Prof. Henryka Świątkowskiego, Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,

S M L O U V A

mezi republikou Polskou a republikou Československou o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních.

PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ

a

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

prejíce si, aby trvalé a skutečné přátelství a vzájemná důvěra mezi oběma zeměmi došly výrazu také v přiblížení právních řádů obou spojeneckých zemí, zejména v oboru soudnictví a v prohloubení a sjednocení vzájemných styků,

rozhodli se ujednat o tom smlouvu.

K tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

president republiky Polské
profesora Henryka Świątkowského, ministra spravedlnosti republiky Polské,

Prezydent Republiki Czechosłowackiej
 JUDr. Aleksieja Čepičkę, Ministra Sprawiedliwości
 Republiki Czechosłowackiej,

którzy po wymienieniu pełnomocnictw uznanych za
 dobre i należyte co do formy zgodzili się na następujące
 postanowienia:

C Z E Ś Ć I.
SPRAWY CYWILNE.

R o z d z i a ł p i e r w s z y.

Ochrona sądowa w sprawach cywilnych.

A r t y k u ł 1.

(1) Obywatele jednej Strony umawiającej się będą
 korzystali na obszarze drugiej Strony umawiającej się
 z takiej samej ochrony prawnej i sądowej co do osoby
 i mienia, z jakiej korzystają obywatele Strony drugiej.

(2) Będą oni mieli swobodny i nieskrępowany do-
 stęp do sądów drugiej Strony i mogą występować przed
 nimi na tych samych zasadach, jak obywatele drugiej
 Strony.

Zwolnienie od kaucji.

A r t y k u ł 2.

Na obywateli jednej Strony, występujących przed
 sądami drugiej Strony jako powodowie, wnioskodawcy
 lub interwenienci, nie można z tytułu tego, że są cu-
 dzoziemcami lub że nie mają miejsca zamieszkania lub
 siedziby na obszarze drugiej Strony, nakładać obo-
 wiązku kaucji pod jakąkolwiek nazwą. Stosuje się to
 zwłaszcza do złożenia kaucji w celu zabezpieczenia
 kosztów sądowych.

Prawo ubogich.

A r t y k u ł 3.

Obywatelom jednej Strony zapewnia się prawo
 ubogich na obszarze drugiej Strony na tych samych
 zasadach i w takim samym zakresie, jak obywatelom
 drugiej Strony.

Świadełstwo wymagane do uzyskania prawa ubogich.

A r t y k u ł 4.

(1) Świadełstwo potrzebne do uzyskania prawa ubo-
 gich będzie wydawane przez sądy i urzędy tej Strony,
 na której obszarze wnioskodawca ma miejsce zamiesz-
 kania, a w braku takiego miejsca — miejsce pobytu.

(2) Jeżeli wnioskodawca nie ma na obszarze żadnej
 ze Stron ani miejsca zamieszkania, ani miejsca pobytu,
 wystarcza zaświadczenie wydane lub potwierdzone
 przez właściwego przedstawiciela dyplomatycznego
 albo konsularnego.

(3) Sąd Strony, który ma rozstrzygnąć o przyzna-
 niu prawa ubogich, może w granicach swoich upraw-
 nień sprawdzić treść przedstawionego świadełstwa. Może
 w tym celu zażądać informacji od urzędów drugiej
 Strony.

president republiky Československé
 JUDr. Alexeje Čepičku, ministra spravedlnosti
 republiky Československé,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v do-
 bré a nutné formě, shodli se na těchto ustanove-
 ních:

O D D Í L I.
VĚCI CIVILNÍ.

Hlava první.

Soudní ochrana ve věcech civilních.

Článek 1.

(1) Příslušníci jedné smluvní Strany požívají
 území druhé smluvní Strany stejnou zákonnou a
 dní ochranu, pokud jde o osobu a jmění, jakou po-
 žívají příslušníci druhé Strany.

(2) Budou míti svobodný a nerušený přístup k
 soudům druhé Strany a mohou před nimi vystupo-
 vat za stejných podmínek jako příslušníci Strany
 druhé.

Osvobození od jistoty.

Článek 2.

Příslušníkům jedné Strany, kteří vystupují před
 soudy druhé Strany jako žalobci, navrhovatelé nebo
 intervenienti, nesmí být z důvodu, že jsou cizinci
 nebo vzhledem k nedostatku bydliště nebo sídla na
 území druhé Strany, ukládána jistota pod jakýmkoliv
 označením. To platí zejména o složení jistoty k
 účelu zajištění soudních útrat.

Právo chudých.

Článek 3.

Příslušníkům jedné Strany se zaručuje právo
 chudých na území druhé Strany za stejných pod-
 mínek a ve stejném rozsahu jako příslušníkům Strany
 druhé.

Vysvědčení potřebné k dosažení práva chudých.

Článek 4.

(1) Vysvědčení potřebné k dosažení práva chu-
 dých bude vydáno soudy či úřady oné Strany, na
 jejímž území má navrhovatel své bydliště, nebo
 nemá-li bydliště, na jejímž území má svůj pobyt.

(2) Nebydlí-li navrhovatel na území žádné ze
 Stran, ani na něm nemá svůj pobyt, postačí vysvěd-
 čení, vydané nebo potvrzené příslušným diploma-
 tickým nebo konsulárním zástupcem.

(3) Soud oné Strany, která má rozhodovat o po-
 volení práva chudých, může v mezích svých oprá-
 vnění přezkoumávat obsah předloženého vysvědčení.
 Může za tím účelem si vyžádat informace od úřadů
 druhé Strany.

Zakres prawa ubogich.**Artykuł 5.**

Jeżeli sąd jednej Strony przyznał obywatelowi drugiej Strony prawo ubogich, obejmuje ono w danym postępowaniu bez szczególnego wniosku wszelkie czynności, nie wyłączając postępowania egzekucyjnego.

Pomoc prawna w uzyskaniu prawa ubogich.**Artykuł 6.**

(1) Obywatele jednej Strony mogą złożyć do protokołu sądowego wniosek o przyznanie prawa ubogich przez sąd drugiej Strony, jak również wniosek o wyznaczenie bezpłatnego zastępcy do prowadzenia sprawy; w Rzeczypospolitej Polskiej w sądzie grodzkim miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu, w Republice Czesosłowackiej — w sądzie grodzkim (sądu okresnim) miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu. Wniosek o wyznaczenie bezpłatnego zastępcy powinien być zgłoszony wyraźnie. Sąd, któremu wniosek protokolarny został zgłoszony, przesyła go do właściwego sądu drugiej Strony. Jeżeli sąd, który otrzymał protokół, jest niewłaściwy, odstąpi go sądowi właściwemu do rozstrzygnięcia wniosku o przyznanie prawa ubogich i zawiadomi o tym sąd drugiej Strony, który przesłał protokół.

(2) Do protokolarnego wniosku można nie dołączać przekładu na język tej Strony, na której obszarze prawo ubogich ma być przyznane.

Rozdział drugi.**Pomoc prawna w sprawach cywilnych.****Sposób postępowania.****Artykuł 7.**

(1) W sprawach, dotyczących wniosków o doręczenie lub o udzielenie innej pomocy prawnej, w postępowaniu cywilnym spornym i niespornym sądy obydwóch Stron porozumieją się ze sobą bezpośrednio.

(2) Do wysyłania wniosków na obszarach obu Stron właściwe są sądy wszystkich instancji, w których powstała potrzeba pomocy prawnej.

(3) Do przyjmowania i załatwiania wniosków sądowych są właściwe na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej sądy grodzkie i na obszarze Republiki Czesosłowackiej również sądy grodzkie (sądy okresni), w przypadkach zaś wniosku o przesłanie akt lub innych dokumentów do wglądu lub o przesłanie ich odpisów właściwy będzie na obszarze każdej Strony sąd, w którym sprawa była wszczęta w pierwszej instancji.

(4) Jeżeli wezwany sąd jest niewłaściwy, odstąpi on z urzędu wniosek sądowi właściwemu i zawiadomi o tym sąd wzywający.

Język wniosków.**Artykuł 8.**

(1) Wnioski o doręczenie lub o udzielenie innej pomocy prawnej sporządza się w języku państwowym Strony wzywającej. Wniosek powinien być zaopatrzoney pieczęcią sądową.

(2) Sąd wezwany załatwi wniosek w swoim języku państwowym i pismo swoje zaopatrzy pieczęcią sądową.

Rozsah práva chudých.**Článek 5.**

Bylo-li soudem jedné Strany povoleno příslušníkům druhé Strany právo chudých, zahrnuje v dotyčném řízení i bez příslušného návrhu všechna jednání, počítajíc v to i řízení exekuční.

Právní pomoc k dosažení práva chudých.**Článek 6.**

(1) Příslušníci jedné Strany mohou návrh na udělení práva chudých soudem druhé Strany a rovněž i návrh na zřízení bezplatného právního zástupce pro vedení sporu podat v republice Polské do protokolu okresního soudu (sądu grodzkiego) svého bydliště nebo pobytu, v Československé republice do protokolu okresního soudu svého bydliště nebo pobytu. Návrh na zřízení bezplatného právního zástupce musí být vždy zvlášť vytčen. Soud, u něhož byl takový protokolární návrh podán, zašle jej příslušnému soudu druhé Strany. Je-li soud, který protokol obdržel, nepříslušným, postoupí jej soudu příslušnému k rozhodnutí o návrhu na povolení práva chudých a zpraví soud druhé Strany, který mu protokol zaslal.

(2) K protokolárnímu návrhu netřeba připojovat překlad do jazyka té Strany, na jejímž území má být právo chudých uděleno.

Hlava druhá.**Právní pomoc ve věcech občanských.****Pořad při právním styku.****Článek 7.**

(1) Ve věcech občanských, sporných i nesporných vyřizují soudy obou Stran dožadání o doručení a o jinakou právní pomoc v přímém styku.

(2) K odesílání dožadání jsou na území obou Stran příslušny soudy všech instancí, u nichž se potřeba právní pomoci vyskytla.

(3) K přijímání a vyřizování soudních dožadání jsou příslušny na území republiky Polské soudy okresní (sądy grodzkie), na území Československé republiky pak soudy okresní, v případech žádostí o zaslání spisů nebo listin k nahlédnutí nebo zaslání jejich opisů na území obou Stran soudy, u kterých byla věc v první stolici zahájena.

(4) Je-li dožadáný soud nepříslušný, postoupí z moci úřední dožadání soudu příslušnému a vyrozumí o tom soud dožadující.

Jazyk dožadání.**Článek 8.**

(1) Žádosti o doručení a o jinakou právní pomoc je sepsati ve státním jazyku Strany dožadující. Dožadání jest opatřiti soudní pečeti.

(2) Soud dožadáný vyřídí dožadání ve svém státním jazyku a opatří vyřízení svou soudní pečeti.

Treść wniosku.**A r t y k u ł 9.**

Wniosek powinien wymienić prawo, w której żąda się udzielenia pomocy prawnej z oznaczeniem stron, ich miejsca zamieszkania lub pobytu oraz ich zastępców prawnych i przytoczyć w krótkości treść żądanej pomocy prawnej. Wniosek o doręczenie powinien zawierać adres odbiorcy i rodzaj pisma, które ma być doręczone. Jeżeli nie jest znany dokładny adres odbiorcy lub jeżeli adres wskazany okazał się błędny, a istnieje możliwość ustalenia adresu, sąd wezwany podejmie odpowiednie kroki celem ustalenia adresu.

Załatwienie wniosku o doręczenie.**A r t y k u ł 10.**

(1) Sąd wezwany przedsięwzięcie przewidziane przez swe prawo wewnętrzne kroki, celem doręczenia nadesłanego pisma adresatowi.

(2) Na wniosek sądu wzywającego o doręczenie pisma w sposób przewidziany przez ustawodawstwo wewnętrzne państwa wezwanego dla doręczeń pism tego samego rodzaju, sąd wezwany dokona takiego doręczenia, jeżeli pismo zostało sporządzone w języku państwowym Strony wezwanej lub o ile do niego dołączono przekład dokonany przez tłumacza przysięgłego jednej ze Stron.

(3) Jeżeli w sposób wskazany w ust. 2 doręczenie ma być dokonane obywatelowi Strony wzywającej, sąd Strony wezwanej dokona takiego doręczenia, choćby pismo sporządzone było w języku państwowym Strony wzywającej, a przekładu nie dołączono. Sąd wzywający zaznaczy w swym wniosku, że doręczenie ma być dokonane obywatelowi jego państwa.

(4) W pozostałych przypadkach sąd wezwany ograniczy się do doręczenia pisma adresatowi, o ile on zechce je przyjąć.

Zawiadomienie o doręczeniu.**A r t y k u ł 11.**

Za dowód doręczenia służyć będzie bądź potwierdzenie odbiorcy opatrzone datą i podpisem organu doręczającego oraz pieczęcią sądu lub urzędu, bądź zaświadczenie sądu lub urzędu, że doręczenie zostało dokonane, z podaniem sposobu i daty doręczenia, bądź wreszcie protokół sądowy stwierdzający, że odbiorca pismo przyjął.

A r t y k u ł 12.

W przypadku doręczenia zastępczego lub doręczenia przymusowego jako dowód dokonania doręczenia będzie służyło bądź potwierdzenie odbioru, bądź zaświadczenie sporządzone zgodnie z prawem państwa wezwanego.

Odmowa doręczenia.**A r t y k u ł 13.**

Dokonania doręczenia można odmówić, jeżeli Strona, na której obszarze ma być dokonane, uważa, że doręczenie to może zagrażać jej prawom zwierzchniczym lub jej bezpieczeństwu.

Obsah dožadání.**Č l á n e k 9.**

Dožadání musí označit věc, v níž se žádá o poskytnutí právní pomoci, a to uvedením stran, jejich bydliště nebo pobytu, jakož i jejich právních zástupců a uvedením krátkého výstižného obsahu žádané právní pomoci. Dožadání o doručení musí uvést adresu příjemcovy a druh spisu, který jest doručiti. Není-li adresa přesně známa nebo ukáže-li se mylnou, je zde však možnost adresu zjistit, učiní dožadáný soud příslušná opatření za účelem zjištění adresy.

Vyřízení dožadání o doručení.**Č l á n e k 10.**

(1) Dožadáný soud učiní opatření podle svého vnitrostátního práva, aby zasláná písemnost byla příjemci doručena.

(2) Na žádost soudu dožadujícího o doručení písemnosti způsobem předepsaným vnitrostátním právem Strany dožádané pro doručení písemností stejného druhu provede dožadáný soud takové doručení, jestliže je písemnost pořízena ve státním jazyku Strany dožádané nebo je k ní připojen překlad, pořízený soudním tlumočnickem jedné ze Stran.

(3) Jestliže se doručení způsobem, uvedeným v odstavci 2, má stát příslušníku Strany dožadující, provede soud Strany dožádané toto doručení, třebaš by doručovaná písemnost byla pořízena ve státním jazyku Strany dožadující a překlad připojen nebyl. Dožadující soud tu uvede v dožadání, že doručení se má stát příslušníku jeho státu.

(4) Ve všech jiných případech se dožadáný soud omezí na doručení písemnosti příjemci, pokud tento je k přijetí ochoten.

Doklad o doručení.**Č l á n e k 11.**

Doručení se prokáže buď potvrzením příjemcovým, opatřeným datem a podpisem doručujícího orgánu, jakož i úřední pečeti soudu či úřadu, nebo osvědčením soudu či úřadu o tom, že doručení bylo provedeno s udáním způsobu a času doručení, nebo konečně soudním protokolem, vysvědčujícím, že příjemce písemnost přijal.

Č l á n e k 12.

V případě doručení náhradního nebo doručení nuceného bude podán průkaz o vykonaném doručení potvrzením nebo osvědčením, vydaným v soulase s předpisy Strany dožádané.

Odmítnutí doručení.**Č l á n e k 13.**

Výkon doručení lze odeprít, považuje-li je Strana, na jejímž území má být provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo její výsostná práva nebo její bezpečnost.

Załatwienie wniosków o udzielenie innej pomocy prawnej.**Artykuł 14.**

(1) Sąd wezwany powinien uczynić zadość wnioskowi o udzielenie innej pomocy prawnej i zastosować przy tym przepisy swego prawa wewnętrznego o wykonaniu wniosków o udzielenie pomocy prawnej na żądanie sądu własnego państwa lub na żądanie strony zainteresowanej. Sąd wezwany może na żądanie sądu wzywającego zastosować inną formę, aniżeli przepisuje jego ustawodawstwo, jeżeli forma żądana nie jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami Strony wezwanej.

(2) Sąd wezwany na żądanie sądu wzywającego zawiadomi ten sąd, kiedy i gdzie będzie dokonana czynność zmierzająca do załatwienia wniosku, w tym celu, aby strony zainteresowane mogły być zawniedomione o miejscu i czasie tej czynności.

Odmowa pomocy prawnej.**Artykuł 15.**

Poza przypadkami przewidzianymi w art. 13 można odmówić wykonania wniosku, jeżeli wykonanie żądanej czynności nie należy do zakresu działania sądu. Jednakże sąd wezwany nie będzie mógł odmówić pomocy prawnej, jeżeli jej wykonanie polega na zwróceniu się, na żądanie sądu wzywającego, w toczącej się sprawie, do władzy administracyjnej. W razie odmowy władzy administracyjnej sąd wezwany zawiadomi o odmowie sąd wzywający.

Artykuł 16.

Sąd wezwany może odmówić żądania przesłania aktów i innych dokumentów, jeżeli one są mu potrzebne albo jeżeli Ministerstwo Sprawiedliwości państwa wezwanego zatwierdzi odmowę z innych względów szczególnych.

Koszty pomocy prawnej.**Artykuł 17.**

(1) Za dokonanie doręczeń i wykonanie wniosków o udzielenie innej pomocy prawnej sąd wezwany nie będzie żądał żadnych należności ani zwrotu jakichkolwiek wydatków, w szczególności należności wypłacanych świadkom lub biegłym. Ponosi je państwo sądu wezwanego.

(2) Opłaty pocztowe pokrywa Strona, na której obszarze opłaty te powstały.

(3) Jednakże sąd wezwany poda do wiadomości sądu wzywającego wysokość opłat i kosztów przypadających w myśl ustępu pierwszego niniejszego artykułu, by mogły być zwrócone lub ściągnięte od strony obowiązującej do ich uiszczenia. Kwoty zwrócone lub ściągnięte przypadają państwu, w którym znajduje się sąd wzywający.

Doręczenie pism obywatelom własnym.**Artykuł 18.**

Obie Strony zastrzegają sobie prawo dokonywania doręczeń pism sądowych własnym obywatelom za po-

Vyřízení dožadání o jinakou právní pomoc.**Článek 14.**

(1) Dožadáný soud je povinen dožadání o jinakou právní pomoc vyhovět a použít při tom předpisů svého vnitrostátního práva o vyřizování dožadání o právní pomoc, již jest poskytnouti soudům vlastního státu nebo na žádost zúčastněné strany. Dožadáný soud se může na žádost soudu dožadujícího odchýliti od forem, předepsaných jeho vlastním zákonodárstvím, jestliže žádaná forma není v rozporu s donucujícími předpisy Strany dožadané.

(2) Dožadáný soud má na žádost dožadujícího soudu tomuto sdělití, kdy a kde se bude konat úkon, směřující k vyhovění dožadání, za tím účelem, aby zúčastněné strany mohly být zawniedomione o místě a čase tohoto úkonu.

Odmítnutí právní pomoci.**Článek 15.**

Mimo případy, předvidané článkem 13, lze vyřízení dožadání odeprít také tehdy, jestliže žádaný úkon nepatří do úkonů soudní pravomoci. Dožadáný soud nemůže však odmítnout právní pomoc z toho důvodu, že o výkon právní pomoci v zahájené právní věci se má obrátit podle žádosti dožadujícího soudu na správní úřad. Odmítne-li správní úřad, uvědomí dožadáný soud o odmítnutí soud dožadující.

Článek 16.

Zaslání spisů a jiných listin může dožadáný soud odmítnout, jestliže je mu jich zapotřebí nebo jestliže ministerstvo spravedlnosti Strany dožadané potvrdí odeprění z jiných zvláštních důvodů.

Náklady právní pomoci.**Článek 17.**

(1) Za provedení doručení a za vyřízení dožadání o jinakou právní pomoc nebude dožadáný soud požadovat nežádné poplatky ani nežádnou náhradu jakýchkoliv výloh, zejména útrat placených svědkům a znalcům. Nese je stát soudu dožadáného.

(2) Poštovní poplatky hradí Strana, na jejímž území tyto poplatky vznikly.

(3) Nicméně oznámí soud dožadáný soudu dožadujícímu výši poplatků nebo výloh podle odstavce prvního tohoto článku za tím účelem, aby mohly být vybrány na Straně k náhradě povinné. Částky takto vybrané nebo vydobyté připadají státu soudu dožadujícího.

Doručení písemností vlastním státním příslušníkům.**Článek 18.**

Obě Strany si vyhrazují právo dáti doručit soudní písemnosti svým vlastním státním příslušníkům pro-

średnictwem swych dyplomatycznych lub konsularnych przedstawicieli. Przy tym sposobie doręczania nie mogą być stosowane żadne środki przymusu.

R o z d z i a ł t r z e c i.

Inne sprawy z zakresu prawa cywilnego.

Opieka i kuratela.

A r t y k u ł 19.

(1) Do opieki nad małoletnimi właściwe są sądy tej Strony, której obywatelem jest małoletni.

(2) Jeżeli małoletni ma miejsce zamieszkania lub pobytu na obszarze drugiej Strony, sądy tej drugiej Strony mogą ustanowić opiekę, gdy tego wymaga dobro małoletniego, ale tylko wówczas, gdy w państwie, którego małoletni jest obywatelem, nie została jeszcze opieka ustanowiona. O ustanowieniu opieki należy zawiadomić sąd właściwy tej Strony, której małoletni jest obywatelem, dołączając zwięzłe przedstawienie okoliczności przypadku.

(3) Sąd Strony, której obywatelem jest małoletni, może żądać od sądu drugiej Strony bądź przekazania mu opieki, bądź dalszego jej sprawowania.

(4) Jeżeli nad małoletnim, będącym obywatelem którejkolwiek ze Stron, opieka była ustanowiona w sądzie jednej Strony i jeżeli miejsce zamieszkania lub pobytu małoletniego zostało przeniesione na obszar drugiej Strony, sąd, który dotychczas sprawował opiekę, może żądać od sądu drugiej Strony przejęcia opieki do dalszego sprawowania.

(5) Jeżeli małoletni, dla którego została ustanowiona opieka w sądzie jednej Strony, posiada majątek na obszarze drugiej Strony, sąd sprawujący opiekę może żądać od właściwego sądu drugiej Strony, aby ustanowił kuratora dla zarządu tym majątkiem.

A r t y k u ł 20.

(1) Opieka obejmuje pieczę nad osobą i całym majątkiem ruchomym i nieruchomym osoby będącej pod opieką, niezależnie od tego, gdzie osoba ta przebywa lub gdzie położony jest majątek, co nie uchybia przepisowi artykułu 19 ust. 5.

(2) Stosunek prawny między opiekunem i osobą będącą pod opieką ocenia się według prawa Strony, na której obszarze ma siedzibę sąd opiekuńczy (władza opiekuńcza).

(3) Obowiązek przyjęcia i sprawowania opieki ocenia się według prawa Strony, której obywatelem jest opiekun.

A r t y k u ł 21.

Postanowienia artykułów 19 i 20 stosuje się odpowiednio do innych zarządzeń ochronnych (opiekuńczych), jako to opieki nad osobami pełnoletnimi, do kurateli lub w ogóle do zarządzeń ochronnych tego rodzaju.

Ubezważnowolnienie.

A r t y k u ł 22.

Do ubezważnowolnienia właściwy jest sąd Strony, której obywatelem jest osoba, mająca być ubezważnowolniona.

średnictwem svých diplomatických nebo konsulárních zástupců. Při takovémto způsobu doručování nelze užít žádných donucovacích prostředků.

H l a v a t ř e t í.

Jiné záležitosti z oboru práva soukromého.

Poručenství a opatrovnictví.

Č l á n e k 19.

(1) Pro poručenství nad nezletilými jsou příslušny soudy té Strany, jejímž příslušníkem je nezletilý

(2) Jestliže nezletilý bydlí na území Strany druhé nebo tam má svůj pobyt, mohou soudy této Strany zavést poručenství, jestliže to vyžaduje blaho nezletilého; pouze však tehdy, jestliže ve státě, jehož příslušníkem je nezletilý, nebylo již zahájeno poručenství. O zavedení poručenství třeba zpravit příslušný soud Strany, jejímž příslušníkem je nezletilec, se stručným sdělením jednotlivostí případu.

(3) Soud Strany jejímž příslušníkem je nezletilý, může požádat soud druhé Strany, aby mu bylo odevzdáno poručenství nebo požádat, aby soud druhé Strany poručenství dále vedl.

(4) Jestliže se nad nezletilým, který je příslušníkem kterékoliv ze Stran, vedlo poručenství u soudu jedné Strany a jestliže bydlíste nebo pobyt nezletilého se přenesl na území Strany druhé, může soud, u něhož se poručenství až dosud vedlo, požádat soud druhé Strany, aby poručenství převzal k dalšímu vedení.

(5) Jestliže nezletilý, pro něhož se vede poručenství u soudu jedné Strany, má na území druhé Strany svůj majetek, může soud, který vede poručenství, požádat příslušný soud druhé Strany, aby ustanovil opatrovníka ke správě tohoto majetku.

Č l á n e k 20.

(1) Poručenská péče se vztahuje na osobu i na všechny movitý i nemovitý majetek poručenice, bez zřetele, kde tato osoba je nebo kde leží majetek, ovšem bez újmy ustanovení článku 19, odstavce 5.

(2) Právní poměr mezi poručníkem a poručenem se spravuje právním řádem Strany, na jejímž území je poručenský soud (poručenský orgán).

(3) Povinnost přijmout a zastávat poručenství se spravuje právním řádem Strany, jejímž příslušníkem je poručník.

Č l á n e k 21.

Ustanovení článků 19 a 20 platí obdobně, jde-li o jiná zařízení ochranná (poručenská), jako jsou poručenství nad osobami zletilými nebo opatrovnictví nebo vůbec ochranná zařízení této povahy.

Zbavení svéprávnosti.

Č l á n e k 22.

Pro zbavení svéprávnosti jsou příslušny soudy Strany jejímž příslušníkem je osoba, která má být svéprávnosti zbavena.

A r t y k u ł 23.

Jeżeli sąd jednej Strony stwierdzi, że zachodzą przesłanki ubezwłasnowolnienia obywatela drugiej Strony, który ma miejsce zamieszkania lub pobytu w okręgu tego sądu, zawiadomi o tym właściwy sąd drugiej Strony. Jeżeli sąd w ten sposób zawiadomiony oznajmi, że pozostawia dalsze czynności sądowi miejsca zamieszkania lub pobytu tej osoby, albo nie wypowie się w terminie trzech miesięcy, sąd miejsca zamieszkania lub pobytu może przeprowadzić postępowanie o ubezwłasnowolnienie według ustaw swego państwa, o ile przyczyna ubezwłasnowolnienia jest przewidziana także przez prawo Strony, którego dana osoba jest obywatelem. Orzeczenie o ubezwłasnowolnieniu należy przesłać sądowi, który był zawiadomiony w myśl przepisów artykułu niniejszego, lub sądowi, który pozostawił dalsze czynności sądowi miejsca zamieszkania lub pobytu.

A r t y k u ł 24.

W przypadkach nagłych, sąd miejsca zamieszkania lub pobytu osoby, która powinna być ubezwłasnowolniona, a jest obywatelem drugiej Strony, może wydać wszelkie tymczasowe zarządzenia potrzebne dla ochrony tej osoby lub jej majątku. Zarządzenia te należy podać do wiadomości sądowi Strony, którego obywatelem jest ta osoba; zarządzenia te należy uchylić, o ile sąd tej Strony inaczej orzeknie.

A r t y k u ł 25.

Postanowienia artykułu 23 stosują się także do uchylenia ubezwłasnowolnienia.

Uznanie za zmarłego.

A r t y k u ł 26.

(1) Uznanie osoby za zmarłą należy do sądu Strony, której obywatelem była ta osoba w czasie zaginięcia.

(2) W razie konieczności mogą sądy polskie uznać według praw obowiązujących w Polsce obywatela czechosłowackiego za zmarłego ze skutkami prawnymi w granicach Państwa Polskiego. W tych samych warunkach i z tymi samymi skutkami prawo to służy sądom czechosłowackim wobec obywateli polskich.

(3) Orzeczenie o uznaniu za zmarłego, wydane w myśl postanowień ust. 2, może być uchylone lub zmienione przez sąd Strony, który wydał orzeczenie, jeżeli na obszarze Strony, której obywatelem była osoba zaginiona, nastąpiło uznanie jej za zmarłą przez sąd tej Strony z oznaczeniem innej daty domniemanej śmierci lub gdy wniosek o uznanie jej za zmarłą został prawomocnie oddalony lub odrzucony przez sąd tej Strony.

Przysposobienie.

A r t y k u ł 27.

(1) Do ostatecznego zatwierdzenia aktu przysposobienia właściwe są sądy Strony, której obywatelem jest przysposabiający.

Č l á n e k 23.

Zjistí-li soud jedné Strany, že jsou dány předpoklady pro zbavení svéprávnosti příslušníka druhé Strany který má bydliště nebo pobyt v obvodu tohoto soudu, zpraví o tom příslušný soud druhé Strany. Jestliže soud takto zpravený prohlásí, že ponechává další opatření soudu bydliště nebo pobytu takové osoby nebo se nevyjádří do lhůty tří měsíců, může soud bydliště nebo pobytu provést řízení o zbavení svéprávnosti podle zákonů svého státu, při čemž důvod ke zbavení svéprávnosti musí být dán také podle práva Strany, jejímž je dotčená osoba příslušníkem. Rozhodnutí o zbavení svéprávnosti jest doručit soudu, který byl zpraven podle ustanovení tohoto článku nebo onomu soudu, který ponechal další opatření soudu bydliště nebo pobytu.

Č l á n e k 24.

V případech naléhavých může soud bydliště nebo pobytu osoby, která má být zbavena svéprávnosti a je příslušníkem druhé Strany, udělat všechna prozatímní opatření, potřebná k ochraně této osoby nebo jejího majetku. Taková opatření budou sdělena soudu Strany, jejímž je dotčená osoba příslušníkem; opatření ta bude zrušiti, pokud by soud této Strany rozhodl jinak.

Č l á n e k 25.

Ustanovení článku 23 platí také pro zrušení zbavení svéprávnosti.

Prohlášení za mrtvého.

Č l á n e k 26.

(1) Prohlásit osobu za mrtvou přísluší soudu Strany, jejímž příslušníkem byla v době, kdy se stala neznámou.

(2) V případech nutných mohou polské soudy podle práva, platného v republice Polské, prohlásit státního příslušníka československého za mrtvého, pokud účinky tohoto prohlášení mají nastat na území republiky Polské. Soudům československým přísluší za stejných okolností a s tímž účinkem právo co do státních příslušníků polských.

(3) Rozhodnutí o prohlášení za mrtvého, vydané podle odstavce 2, může být změněno nebo zrušeno soudem Strany, který rozhodnutí vydal, došlo-li na území Strany, jejímž příslušníkem byla neznámá osoba, k prohlášení za mrtvého soudem této Strany s jiným datem domnělé smrti nebo byl-li návrh na prohlášení za mrtvého soudem této Strany právoplatně odmítnut nebo zamítnut.

Osvojení.

Č l á n e k 27.

(1) Ke konečnému potvrzení smlouvy o osvojení jsou příslušny soudy oné Strany, jejímž příslušníkem je osvojitel.

(2) Jeżeli przysposobiony jest obywatelem drugiej Strony, według zaś prawa tej Strony wymagana jest zgoda jego lub jego przedstawiciela ustawowego lub władzy opiekuńczej, konieczne jest także uzyskanie tej zgody.

Rozwiązanie przysposobienia.

Artykuł 28.

Przepisy art. 27 stosuje się odpowiednio do rozwiązania przysposobienia.

PRAWO SPADKOWE.

Przepisy ogólne.

Artykuł 29.

(1) Stosunki prawne z zakresu prawa spadkowego podlegają prawu Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

(2) Zdolność nabycia spadku na podstawie prawa spadkowego musi istnieć zarówno według prawa Strony, której obywatelem był spadkodawca, jak i według prawa Strony, której obywatelem jest ten, kto zgłasza roszczenia o prawa do spadku.

(3) Czy spadek jest bezdziedziczny, ocenia się według prawa Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

Szczególne majątki spadkowe.

Artykuł 30.

Stosunki prawne z zakresu prawa spadkowego dotyczące majątku, którym według prawa miejsca jego położenia spadkodawca nie może rozporządzać na wypadek śmierci, podlegają prawu Strony miejsca położenia majątku. Dotyczy to w szczególności porządku dziedziczenia.

Forma rozporządzenia na wypadek śmierci.

Artykuł 31.

Forma sporządzenia i odwołania rozporządzenia na wypadek śmierci podlega prawu Strony, której obywatelem jest spadkodawca w czasie, gdy sporządza lub uchyla to rozporządzenie. Wystarczy jednak zachowanie przepisów prawa obowiązującego w miejscu, gdzie rozporządzenie na wypadek śmierci zostało sporządzone lub odwołane.

Rozdział czwarty.

Uznanie orzeczeń sądowych i orzeczeń sądów polubownych.

Ogólne warunki uznania.

Artykuł 32.

(1) Orzeczenia sądowe jednej Strony, które według jej prawa stały się prawomocne, będą uznawane na obszarze drugiej Strony.

(2) Przez orzeczenia sądowe w rozumieniu ust. 1 należy rozumieć wyroki i inne równorzędne postanowienia (bez różnicy ich nazwy) wydane przez sądy

(2) Jestliže je osvojenec příslušníkem druhé Strany a vyžaduje-li se podle zákonů této Strany jeho přivolení nebo přivolení jeho právního zástupce nebo soudu či orgánu poručenského, je též potřebí, aby tato přivolení byla opatřena.

Zrušení osvojení.

Článek 28.

Ustanovení článku 27 platí obdobně i pro zrušení osvojení.

PŘÁVO DĚDICKÉ.

Všeobecná ustanovení.

Článek 29.

(1) Právní poměry dědické se spravují právním řádem Strany, jejímž byl zůstavitel příslušníkem v době své smrti.

(2) Způsobilost nabýti pozůstalosti právem dědickým musí být splněna jak podle práva Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel, tak i podle práva Strany, jejímž příslušníkem je ten, kdo uplatňuje nárok z práva dědického.

(3) Zda pozůstalost je odúmrtí, se posuzuje podle práva Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti.

Zvláštní jmění pozůstalosti.

Článek 30.

Právní poměry dědické se spravují co do jmění, o němž podle práva platného v místě, kde věc leží, zůstavitel nemůže volně pořizovati pro případ smrti, podle práva Strany, kde je toto jmění. To se týká zejména dědické posloupnosti.

Forma pořízení pro případ smrti.

Článek 31.

Forma zřízení a zrušení pořízení pro případ smrti se spravuje právním řádem Strany, jejímž je zůstavitel příslušníkem v době, kdy zřizuje nebo ruší pořízení. Stačí však, učiní-li se dosti právnímu řádu místa, kde pořízení pro případ smrti se zřizuje nebo zrušuje.

Hlava čtvrtá.

Uznání soudních rozhodnutí a výroků soudů rozhodčích.

Všeobecné podmínky uznání.

Článek 32.

(1) Soudní rozhodnutí jedné Strany, která podle jejího práva nabyla právní moci, budou uznávána na území druhé Strany.

(2) Soudními rozhodnutími ve smyslu odstavce 1 se rozumějí rozsudky a jiná jim na roveň postavená rozhodnutí (bez rozdílu jejich pojmenování),

cywilne, zarówno co do istoty sprawy, jak i w przedmiocie kosztów postępowania.

(3) Z orzeczeniami sądowymi w rozumieniu powyższych ustępów są zrównane prawomocne orzeczenia sądów szczególnych oraz wyroki sądów polubownych. Jednakże wyroki sądów polubownych zrównane są tylko wówczas, gdy zapis na sąd polubowny był sporządzony na piśmie, a sędzia polubowny lub sędziowie polubowni byli wyznaczeni przez strony lub przez osobę trzecią, której Strony powierzyły wyznaczenie, albo wreszcie przez sąd. Wyznaczenie sędziego polubownego lub powierzenie wyznaczenia osobie trzeciej powinno być stwierdzone na piśmie.

(4) Orzeczenia sądów jednej Strony będą uznane na obszarze drugiej Strony, o ile prawomocność ich będzie stwierdzona przez sąd pierwszej instancji, który rozpoznawał sprawę. Prawomocność orzeczeń sądów polubownych stwierdza sąd właściwy według ustaw Strony, na której obszarze wyrok został wydany.

Odmowa uznania.

Artykuł 33.

(1) Orzeczenie nie będzie uznane:

1. jeżeli według postanowień niniejszej umowy lub ustaw Strony, na której obszarze orzeczenie ma być uznane, sądy tej Strony byłyby wyłącznie właściwe;
2. jeżeli stronie pokonanej prawem pismo wszczynające postępowanie nie zostało prawidłowo i we właściwym czasie doręczone, a strona ta nie wdała się w spór;
3. jeżeli w przedmiocie zdolności do działań prawnych i zdolności procesowej oraz ustawowego zastępstwa, a nadto w sprawach o ważność małżeństwa i rozwód (oraz separację), w sprawach o przysposobienie, ubezwłasnowolnienie oraz w sprawach spadkowych nie zastosowano prawa, które należało zastosować według ustaw Strony, na której obszarze orzeczenie ma być uznane, chyba że umowa niniejsza stanowi inaczej albo że prawo, które zastosowano, jest w istocie swej zbliżone do prawa tej Strony, której prawo ojczyście należało stosować;
4. jeżeli jest sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami;
5. w przedmiocie kosztów, jeżeli orzeczenie co do istoty sprawy nie podlega uznaniu.

(2) Orzeczenie nakładające koszty na powoda, wnioskodawcę lub interwenienta, który był zwolniony od kaucji stosownie do art. 2 umowy niniejszej, będzie uznane niezależnie od istnienia przesłanek przewidzianych w ust. 1.

Zasięg badania orzeczeń, które mają być uznane.

Artykuł 34.

Sąd lub inne władze Strony, na której obszarze orzeczenie ma być uznane, przy badaniu powodów odmowy nie są związane ustaleniami faktycznymi orzeczenia. Dalsze badania, czy orzeczenie jest uzasadnione, nie jest dopuszczalne.

wydaną sądy obywatelskimi jak ve věci hlavní, tak i ve věci nákladů řízení.

(3) Soudním rozhodnutím ve smyslu předcházejících odstavců jsou postavena na rovně pravomocná rozhodnutí zvláštních soudů, jakož i soudů rozhodčích. Rozhodnutí soudů rozhodčích jsou však postavena na rovně toliko tehdy, jestliže rozhodčí smlouva byla sjednána písemně a rozhodce nebo rozhodci byli jmenováni stranami samými nebo osobou třetí, které strany jmenování svěřily nebo konečně soudem. Jmenování rozhodce nebo svěření jmenování osobě třetí musí být osvědčeny listinou.

(4) Rozhodnutí soudů jedné Strany budou uznána na území druhé Strany, jestliže právní moc bude potvrzena soudem, který ve věci rozhodl v první stolici. Právní moc výroků rozhodčích potvrzuje soud, příslušný podle právního řádu Strany, na jejímž území byl výrok vydán.

Odepření uznání.

Článek 33.

(1) Rozhodnutí nebude uznáno:

1. jestliže podle ustanovení této smlouvy nebo podle zákonů Strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, soudy této Strany by byly výlučně příslušné;
2. jestliže straně, která podlehla v řízení, nebylo obesláno spor zahajující řádně a včas doručeno a strana ta se nepustila do řízení;
3. jestliže v otázce způsobilosti k právním činům nebo způsobilosti procesní nebo zákonného zastoupení a nadto ve sporech o neplatnosti manželství nebo o rozluce (rozwod), jakož i ve věcech osvojení, zbavení svéprávnosti a ve věcech pozůstalostních nebylo použito práva, které by mělo být použito podle zákonů Strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, ledaže tato úmluva stanoví něco jiného a ledaže právo, jehož bylo použito, je podstatně blízké právu Strany, jejíhož práva mělo být použito;
4. jestliže odporuje veřejnému pořádku nebo dobrým mravům;
5. jde-li o rozhodnutí ve věcech útrat, při čemž rozhodnutí ve věci hlavní nelze uznati.

(2) Rozhodnutí, kterým byla uložena náhrada útrat žalobci, navrhovateli nebo intervenientu, zproštěnému od žalobní jistoty po rozumu článku 2, bude uznáno bez splnění podmínek odstavce 1.

Dosah zkoumání rozhodnutí, které má být uznáno.

Článek 34.

Soud nebo jiný úřad oné Strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, není při zkoumání důvodů odepření vázán skutkovými zjištěními rozhodnutí. Další přezkoumávání, zda rozhodnutí je odůvodněno, je vyloučeno.

EGZEKUCJA.**Postanowienia ogólne.****Artykuł 35.**

(1) Orzeczenia sądowe i wyroki sądów polubownych, zapadłe na obszarze jednej Strony, będą wykonywane w drodze egzekucji na obszarze drugiej Strony, jeżeli spełnione są przesłanki uznania w myśl artykułów 32 do 34 i jeśli dopuszczalność egzekucji zostanie na obszarze tej drugiej Strony stwierdzona w sposób przewidziany w umowie niniejszej.

(2) Jeżeli umowa niniejsza nie stanowi, inaczej, stosuje się do postępowania o zezwolenie na egzekucję i do postępowania egzekucyjnego przepisy prawa, obowiązującego na obszarze Strony, gdzie egzekucja ma być przeprowadzona, z zastrzeżeniem, że przeciw orzeczeniu o zezwolenie na egzekucję służy odwołanie. O ile według tych przepisów sąd procesowy jest właściwy do przeprowadzenia egzekucji lub do rozpoznania skarg dotyczących egzekucji, właściwym będzie w jego miejsce sąd, w którego okręgu egzekucja ma być przeprowadzona.

Wniosek egzekucyjny.**Artykuł 36.**

(1) Wniosek o zezwolenie na egzekucję może być złożony w sądzie Strony, na której obszarze wydane zostały orzeczenia sądowe lub wyrok sądu polubownego. Sąd ten odstąpi wniosek sądowi drugiej Strony właściwemu w myśl artykułu 37.

(2) Wniosek może być złożony przez wierzyciela egzekwującego również bezpośrednio w sądzie właściwym w myśl artykułu 37.

Artykuł 37.

O zezwoleniu na egzekucję rozstrzyga sąd Strony, na obszarze której orzeczenie ma być wykonane na żądanie wierzyciela egzekwującego bez wezwania stron; przeciwnik może być wysłuchany. Właściwym jest sąd właściwości ogólnej dłużnika, a w braku tego sądu — sąd, w którego okręgu ma być przeprowadzona egzekucja.

Załączniki do wniosku.**Artykuł 38.**

Wierzyciel egzekwujący powinien przedłożyć:

- a) wypis sentencji orzeczenia lub wyroku sądu polubownego, zaopatrzony w klauzulę prawomocności i wykonalności; prawomocność i wykonalność należy wykazać za pomocą dokumentów publicznych, o ile nie wynikają one z samego wypisu, a jeżeli chodzi o wyrok sądu polubownego, z zachowaniem przepisu art. 32 ust. (4);
- b) przekład dokumentów wymienionych pod lit. a) dokonany przez tłumacza przysięgłego jednej ze Stron.

Zawieszenie egzekucji.**Artykuł 39.**

(1) Jeżeli na obszarze Strony, której sąd wydał orzeczenie, egzekucja została zawieszona lub umorzona

EXEKUCE.**Všeobecná ustanovení.****Článek 35.**

(1) Rozhodnutí soudů a výroky rozhodčích soudů, vzniklá na území jedné Strany, budou vykonána exekucí na území druhé Strany, jestliže jsou splněny podmínky uznání podle článků 32 až 34 a jestliže přípustnost exekuce byla na území druhé Strany vyslovena způsobem předepsaným v této smlouvě.

(2) Neustanovuje-li tato smlouva jinak, platí o řízení a povolení exekuce i o řízení exekucním předpis práva platného na území oné Strany, kde exekuce má být vykonána, s tou výhradou, že proti rozhodnutí o povolení exekuce je přípustný opravný prostředek. Pokud podle těchto předpisů je procesní soud příslušný pro výkon exekuce nebo pro žalobu týkající se exekuce, nastupuje na jeho místo soud, v jehož obvodu je exekuce vykonávána.

Exekuční návrh.**Článek 36.**

(1) Návrh na povolení exekuce může být podán u soudu oné Strany, na jejímž území rozhodnutí nebo výrok rozhodčího soudu vznikl. Tento soud postoupí návrh soudu druhé Strany příslušnému podle článku 37.

(2) Návrh může být podán vymáhajícím věřitelem též přímo u soudu, příslušného podle článku 37.

Článek 37.

O povolení exekuce rozhodne soud Strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, k žádosti vymáhající strany bez oběslání strany; odpůrce může být slyšen. Příslušným je obecný soud povinné strany a není-li ho, soud, v jehož obvodu má být exekuce provedena.

Doklady návrhu na povolení exekuce.**Článek 38.**

Vymáhající věřitel musí předložit:

- a) vyhotovení rozhodující části rozhodnutí nebo výroku rozhodčího soudu, opatřené doložkou o právní moci a vykonatelnosti; právní moc a vykonatelnost bude prokázána veřejnými listinami, pokud se nepodává z vyhotovení samého a jde-li o výrok soudu rozhodčího, jsou-li splněna ustanovení článku 32, odstavec 4;
- b) překlad listin, uvedených v ustanoveních tohoto článku pod písmenou a), pořizovaný soudním tlumočnickem jedné ze Stran.

Odložení exekuce.**Článek 39.**

(1) Byla-li na území oné Strany, jejíž soud rozhodnutí vydal, v důsledku žaloby o obnovu (zma-

na skutek skarg o wznowienie (unieważnienie), należy wstrzymać wydanie zezwolenia na egzekucję, a jeżeli zostało już wydane, zawiesić egzekucję na obszarze tej Strony, która wykonuje orzeczenie.

(2) Poza tym zawieszenie lub umorzenie egzekucji zarządzone na obszarze Strony, której sąd wydał orzeczenie, nie ma wpływu ani na postępowanie, wszczęte na podstawie tego orzeczenia na obszarze drugiej Strony w przedmiocie wydania zezwolenia na egzekucję, ani też na samą egzekucję.

Egzekucja na podstawie ugód i dokumentów notarialnych.

Artykuł 40.

Wykonaniu w drodze egzekucji podlegają również ugody sądowe i dokumenty notarialne, w których dłużnik poddał się egzekucji. Stosuje się przy tym odpowiednio przepisy art. 35—39.

Egzekucja kosztów.

Artykuł 41.

Zezwolenie na egzekucję na podstawie orzeczeń zasądzających koszty od powoda, wnioskodawcy lub interwenienta, który był zwolniony od kaucji według art. 2, będzie wydane bezpłatnie.

Rozdział piąty.

Sprawy spadkowe.

Właściwość sądów i władz spadkowych.

Artykuł 42.

(1) Do postępowania spadkowego właściwe są władze Strony, której obywatelem był spadkodawca. Jednak na zgodny wniosek spadkobierców postępowanie spadkowe przeprowadzają władze Strony, na której obszarze spadek się znajduje.

(2) W przypadkach wymienionych w artykule 30 właściwe są sądy i urzędy Strony, której prawu podlega porządek dziedziczenia.

(3) Postanowienia umowy niniejszej nie mogą naruszać ograniczeń publiczno-prawnych, którym podlegają przedmioty należące do spadku w miejscu, gdzie się znajdują.

Prawa i obowiązki miejscowych sądów i władz.

Artykuł 43.

(1) Sądy jednej Strony są właściwe do zabezpieczenia znajdującego się na jej obszarze spadku po obywatelu drugiej Strony według swoich ustaw i powinny zawiadomić niezwłocznie konsula drugiej Strony o dokonanych zabezpieczeniach. Sądy władne są w szczególności ustanowić kuratora (zarządcę).

(2) Sąd właściwy do zabezpieczenia spadku po obywatelu drugiej Strony powinien zawiadomić bez zwłoki konsula drugiej Strony o śmierci spadkodawcy i o osobach zgłaszających się do spadku, jak również o wiadomych mu okolicznościach dotyczących osób uprawnionych do spadku i ich miejsca pobytu, o rozporządze-

żnością) egzekuce odłożona nebo zastavena, je třeba odložití povolení egzekuce na území té Strany, kde má být rozhodnutí vykonáno.

(2) Jinak odložení nebo zastavení egzekuce nařízené na území oné Strany, jejíž soud rozhodnutí vydal, nemá vlivu na řízení, které na území druhé Strany bylo zahájeno podle téhož rozhodnutí za účelem povolení egzekuce, ani na exekuci samu.

Exekuce na základě soudních smírů a notářských listin.

Článek 40.

Exekuci lze vésti rovněž na základě soudních smírů a notářských listin, ve kterých se povinná strana podrobila exekuci. Přitom jest obdobně použiti ustanovení článků 35 až 39.

Exekuce pro útraty.

Článek 41.

Povolení exekuce na základě rozhodnutí, ukládajících náhradu útrat žalobci, navrhovateli nebo intervenientu zproštěnému od složení žalobní jistoty po rozumu článku 2, se stane bezplatně.

Hlava pátá.

Věci pozůstalostní.

Příslušnost pozůstalostních soudů a úřadů.

Článek 42.

(1) K pozůstalostnímu řízení jsou povolány úřady Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel. Ke shodné žádosti dědiců provedou však pozůstalostní řízení úřady Strany, kde leží pozůstalost.

(2) V případech uvedených v článku 30 jsou příslušny soudy a úřady Strany, jejímž právem se řídí nabývání na případ smrti.

(3) Ustanovení této smlouvy se nedotýkají veřejnoprávních omezení, jimž podléhají pozůstalostní předměty na místě, kde jsou.

Práva a povinnosti místních soudů a úřadů.

Článek 43.

(1) Soudy každé Strany jsou příslušné k zajištění pozůstalosti po státním příslušníku druhé Strany podle svých zákonů a jsou povinny o provedeném zajištění bez prodlení uvědomit konsula druhé Strany. Soudy zejména jsou oprávněny ustanovit opatrovníka (správce).

(2) Soud příslušný k zajištění pozůstalosti po příslušníku druhé Strany je povinen zpravit bez průtahů konsula druhé Strany o smrti zůstavitelově a o osobách přihlásivších se k dědictví, jakož i o známých okolnostech, které se týkají osob oprávněných k pozůstalosti, o místě jejich pobytu, o poří-

niu na przypadek śmierci i o spadku, wreszcie o tym, czy i jakie wydał zarządzenia zabezpieczające.

(3) Konsul może uczestniczyć w zabezpieczeniu spadku przez sąd.

Artykuł 44.

Sąd, który zabezpieczył spadek, uchyli na żądanie sądu właściwego według niniejszej umowy dokonane przez siebie zabezpieczenie spadku.

Artykuł 45.

Jeżeli konsul otrzyma wcześniej wiadomość o śmierci obywatela tej Strony, której jest konsulem, winien o tym zawiadomić w sposób podany w art. 43 ust. (2) sąd drugiej Strony właściwy do zabezpieczenia spadku.

Postępowanie w przedmiocie rozporządzeń na przypadek śmierci.

Artykuł 46.

(1) Sąd właściwy do otwarcia rozporządzenia na przypadek śmierci może otworzyć rozporządzenie na przypadek śmierci obywatela drugiej Strony i w takim przypadku powinien przesłać sądowi ojczystemu odpis uwierzytelniony protokołu otwarcia. Na żądanie sądu ojczystego sąd właściwy do otwarcia rozporządzenia na przypadek śmierci prześle mu to rozporządzenie z zachowaniem przepisów swego prawa.

(2) Sąd ojczysty, w którego przechowaniu znajduje się rozporządzenie na przypadek śmierci, powinien na żądanie sądu właściwego do zabezpieczenia spadku wydać mu odpis uwierzytelniony tego rozporządzenia.

Wydanie spadku.

Artykuł 47.

(1) Sąd, który zabezpieczył spadek po obywatelu drugiej Strony, powinien wydać spadek spadkobiercom lub wykonawcy testamentu, a jeżeliby osoby te nie zgłosiły się w ciągu 3 miesięcy od daty śmierci spadkodawcy lub nie wykazały swych praw, powinien wydać spadek sądowi ojczystemu spadkodawcy.

(2) Po upływie tego terminu sąd, który zabezpieczył spadek, jest uprawniony do zatrzymania rzeczy spadkowych jedynie dla zabezpieczenia roszczeń o prawa do spadku lub o zaspokojenie ze spadku, wszakże nie dłużej jak przez dalsze sześć miesięcy. Po upływie tego terminu należy wydać spadek sądowi ojczystemu, chyba że chodzi o zabezpieczenie roszczeń, o prawa do spadku lub o zaspokojenie ze spadku, które zostały uznane lub o które wniesiono powództwo.

(3) Wydanie spadku jest niedopuszczalne, jeżeli podatek spadkowy nie został zapłacony lub zabezpieczony.

Legitymacja do spadku.

Artykuł 48.

(1) Postanowienie o stwierdzeniu praw do spadku (orzeczenie o przyznaniu spadku) pochodzące od sądu

zeni pro případ smrti a o pozůstalosti a konečně o tom, zda a která zajišťovací opatření učinil.

(3) Konsul se může zúčastnit řízení k zajištění pozůstalosti zahájeného soudem.

Článek 44.

Soud, který zajistil pozůstalost, zruší na žádost soudu příslušného podle této smlouvy zajištění pozůstalosti jím provedené.

Článek 45.

Nabude-li konsul dříve vědomost o smrti příslušníka Strany, jejímž je konsulem, má o tom způsobem uvedeným v článku 43, odstavec 2, zpravit soud druhého státu, příslušný k zajištění pozůstalosti.

Nakládání s pořizemím pro případ smrti.

Článek 46.

(1) Soud příslušný k otevření pořizemí pro případ smrti může otevřít pořizemí pro případ smrti příslušníka druhé Strany a má v takovém případě zaslat domovskému soudu ověřený opis zápisu, sepsaného o otevření. Na žádost domovského soudu soud příslušný k otevření pořizemí pro případ smrti zašle mu toto pořizemí, zachovávaje předpisy svého práva.

(2) Domovský soud, u něhož je pořizemí pro případ smrti, je povinen k žádosti soudu příslušného k zajištění pozůstalosti vydati mu ověřený opis tohoto pořizemí.

Vydání pozůstalosti.

Článek 47.

(1) Soud, který zajistil pozůstalost po příslušníku druhé Strany, je povinen vydati ji dědicům nebo vykonavatelům posledního pořizemí a jestliže se tyto osoby nepřihlásily do tří měsíců po smrti zůstavitele a neprokázaly svého oprávnění, je povinen vydati pozůstalost domovskému soudu zůstavitelovu.

(2) Po uplynutí této lhůty je soud, který zajistil pozůstalost, oprávněn zadržeti pozůstalostní věci jen k zajištění nároků, vznesených proti pozůstalosti nebo k uspokojení z pozůstalosti, avšak nikoli déle než dalších šest měsíců. Po uplynutí této lhůty má pozůstalost vydati domovskému soudu, ačli nejde o zajištění nároků proti pozůstalosti nebo o jejich uspokojení z pozůstalosti, pokud byly uznány aneb zažalovány.

(3) Pozůstalost nesmí být vydána, nebyly-li pozůstalostní dávky zaplacený nebo zajištěny.

Dědický průkaz.

Článek 48.

(1) Odevzdací listina (usnesení o zjištění práv k pozůstalosti), která (které) pochází od soudu jed-

jednej Strony jest dowodem praw spadkowych na obszarze drugiej Strony.

(2) Na podstawie takiego postanowienia o stwierdzeniu praw do spadku (orzeczenia o przyznaniu spadku) osoby uprawnione mogą żądać od sądów i władz drugiej Strony wpisania lub innego ujawnienia ich praw w księgach publicznych i rejestrach. Sądy i władze drugiej Strony nie mogą odmówić wpisu lub ujawnienia z tego powodu, że nieruchomości lub prawo nie jest wymienione w postanowieniu o stwierdzeniu praw do spadku (orzeczeniu o przyznaniu spadku).

Upadłość lub likwidacja.

Artykuł 49.

Na wniosek osoby uprawnionej do spadku lub wierzycieli spadku może właściwy sąd Strony, w którego okręgu znajduje się spadek po obywatelu drugiej Strony, wszcząć postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne, przewidziane przez ustawodawstwo obowiązujące na obszarze tego sądu.

Spadki po osobach zmarłych w podróży.

Artykuł 50.

Jeżeli obywatel jednej Strony zmarł w czasie podróży na obszarze drugiej Strony, nie posiadając na tym obszarze w chwili swej śmierci miejsca zamieszkania lub pobytu, rzeczy, które miał ze sobą po zabezpieczeniu wierzycieli będą bez dalszych formalności wydane konsulowi Strony, której zmarły był obywatelem w chwili śmierci.

Spadek bezdziedziczny.

Artykuł 51.

Rzeczy ruchome należące do spadku bezdziedzicznego (artykuł 29 ust. 3) przypadają Stronie, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci. Bezdziedziczny spadek nieruchomości przypada Stronie, na której obszarze jest położony.

Prawa konsula do zastępowania.

Artykuł 52.

Konsul jednej Strony jest uprawniony do ochrony interesów swych obywateli w sprawach spadkowych przed sądami i urzędami drugiej Strony bez potrzeby wykazania się pełnomocnictwem, jeżeli osoby te są nieobecne i nie ustanowiły pełnomocnika.

Wyjaśnienie pojęć używanych w tym rozdziale.

Artykuł 53.

(1) Niżej podane wyrazy używane w rozdziale niniejszym mają następujące znaczenie:

- a) „osobami uprawnionymi do spadku“ są osoby, które według prawa, obowiązującego w postępowaniu spadkowym, należy uważać za spadkobierców, zapisobierców lub uprawnionych do zachowku;

né Strony, je průkazem dědických poměrů také na území druhé Strany.

(2) Na základě takové odevzdací listiny (usnesení o zjištění práv k pozůstalosti) může oprávněná osoba žádat od soudů a úřadů druhé Strany vklad nebo zápis práv ve veřejných knihách a rejstřících. Soudy a úřady druhé Strany nemohou odmítnout vklad nebo jiný zápis z toho důvodu, že nemovitost nebo právo nejsou uvedeny v odevzdací listině (usnesení o zjištění práv k pozůstalosti).

Konkurs nebo likvidace.

Článek 49.

Na návrh osoby oprávněné k pozůstalosti nebo pozůstalostního věřitele může příslušný soud jedné Strany, v jehož obvodu je pozůstalost po příslušníku druhé Strany, zahájit konkursní řízení nebo likvidaci, jež jsou stanoveny zákonodárstvím, platným v obvodu tohoto soudu.

Pozůstalosti osob na cestě.

Článek 50.

Zemře-li příslušník jedné Strany na cestě na území druhé Strany, aniž by měl v době své smrti na tomto území bydliště nebo pobyt, budou věci, které měl s sebou, po zajištění věřitelů vydány bez dalších formalit konsulovi Strany, jejímž příslušníkem byl zemřelý v době smrti.

Odúmrť.

Článek 51.

Movitá odúmrť (článek 29, odstavec 3) případně oné Straně, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti. Nemovitá odúmrť případně Straně, kde jest.

Právo konsulovo k zastupování.

Článek 52.

Konsul jedné Strany je oprávněn chránit zájmy svých příslušníků ve věcech pozůstalostních před soudy a úřady druhé Strany bez průkazu plné moci, jsou-li nepřítomni a jestliže si neustanovili jiného zmocněnce.

Vysvětlení pojmů užívaných v této hlavě.

Článek 53.

(1) Výrazy, užívanými v této hlavě, jest rozuměti:

- a) „osobami oprávněnými k pozůstalosti“ jsou osoby, které podle práva, jež platí k projednání pozůstalosti, dlužno posuzovat jako dědice, odkazovníky nebo nepominutelné dědice;

b) przez „sądy“ należy rozumieć także władze administracyjne, o ile według ustaw Stron załatwiają one czynności należące do postępowania spadkowego; przez „sądy lub władze ojczyście“ należy rozumieć sądy lub władze tej Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci;

c) przez pojęcie „prawa“ należy rozumieć na obszarze każdej Strony normy prawne, które są miarodajne według przepisów prawa międzynarodowniczowego obowiązującego na obszarze odnośnej Strony.

(2) Postanowienia rozdziału niniejszego nie wyłączają stosowania na obszarach obu Stron przepisów, mających charakter norm bezwzględnie obowiązujących.

R o z d z i a ł s z ó s t y.

Dokumenty.

A r t y k u ł 54.

(1) Dokumenty sporządzone lub uwierzytelnione na obszarze jednej Strony przez sąd lub władzę publiczną w granicach jej uprawnień urzędowych lub przez osobę zaufania publicznego w powierzonym jej zakresie działania w formie przepisanej i opatrzone pieczęcią urzędową, nie wymagają uwierzytelnienia na obszarze drugiej Strony.

(2) Dokumentom, które na obszarze jednej Strony mają znaczenie dokumentów publicznych, przysługuje także na obszarze drugiej Strony moc dowodowa dokumentów publicznych.

Udzielanie wypisów z akt stanu cywilnego.

A r t y k u ł 55.

Urzędy stanu cywilnego (metrykalne) jednej Strony będą na żądanie władz sądowych drugiej Strony przysyłały bezpłatnie dla ich potrzeb uwierzytelnione odpisy lub wyciągi z aktów urodzenia, małżeństwa i śmierci (metryki).

C Z Ę Ś Ć II.

SPRAWY KARNE.

R o z d z i a ł s i ó d m y.

Wydawanie i przewóz przestępców.

Przestępstwa ekstradycyjne.

A r t y k u ł 56.

(1) Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie na żądanie stosownie do poniższych przepisów osoby znajdujące się na obszarze jednej z nich i ścigane lub skazane przez sądy drugiej Strony za zbrodnie lub występki, chyba że odpowiedni czyn na terenie Strony wezwanej nie stanowiłby przestępstwa.

(2) Wydanie będzie również dokonane w przypadkach usiłowania popełnienia wyżej wymienionych czynów przestępnych lub udziału w nich.

(3) Nie będzie stanowiła przeszkody wydania okoliczność, że osoba, której wydania zażądano, została skazana tym samym wyrokiem na jedną karę również za wykroczenie.

b) „soudy“ jest rozuměti také úřady správní, pokud obstarávají podle platných předpisů Stran úkony patřící k pozůstalostnímu řízení; „domovskými soudy či úřady“ sluší rozuměti soudy či úřady oně Strany, jejímž příslušníkem byl zůstavitel v době smrti;

c) pod pojmem „práva“ se rozumí na území každé Strany právní předpisy oně oblasti právní, které jsou rozhodné podle předpisů interlokálního práva platného na území dotčené Strany.

(2) Ustanovení této hlavy nevylučují, aby se na území obou Stran použilo předpisů, které tam mají povahu předpisů donucovacích.

Hlava šestá.

Listiny.

Článek 54.

(1) Listiny, které jsou na území jedné Strany zřízeny nebo ověřeny soudem nebo veřejným úřadem v mezích jeho úředních oprávnění nebo osobou nadanou veřejnou vírou v oboru působnosti jí přikázaném v předepsané formě a jsou opatřeny úřední pečeti, nepotřebují na území druhé Strany žádné ověření.

(2) Listiny, které na území jedné Strany platí za listiny veřejné, požívají také na území druhé Strany průvodní moci listin veřejných.

Sdělení výpisů z matrik.

Článek 55.

Úřady civilního stavu (úřady matriční) jedné Strany zašlou na požádání soudů druhé Strany pro jejich potřebu bezplatně ověřené opisy nebo ověřené výpisy z rodných, oddacích a úmrtních aktů (matrik).

O D D Í L II.

VĚCI TRESTNÍ.

Hlava sedmá.

Vydání a průvoz zločinců.

Extradiční trestné činy.

Článek 56.

(1) Strany se zavazují, že si navzájem vydají na žádost podle dalších ustanovení osoby, které jsou na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé Strany pro zločin nebo přečin, leč že by obdobný čin nebyl činem trestným na území dožádané Strany.

(2) Vydání bude též povoleno pro pokus výše uvedených trestných činů nebo pro účast na nich.

(3) Vydání nebude na překážku, že vyžadovaná osoba byla odsouzena rovněž pro přestupek a to tímž pravoplatným rozsudkem v jednokrovném trestu.

A r t y k u ł 57.

Jeżeli według prawa Strony wzywającej czyn przestępny, z powodu którego żąda się wydania, stanowi występek, natomiast według prawa Strony wezwanej czyn ten stanowi tylko wykroczenie, Strony będą żądały wydania jedynie, gdy będzie tego wymagał szczególny interes wymiaru sprawiedliwości według zdania Strony wzywającej.

Niewydawanie własnych obywateli.

A r t y k u ł 58:

(1) Strony nie będą sobie wzajemnie wydawały obywateli własnych.

(2) Załatwienie wniosku o wydanie może być odłożone do ostatecznego załatwienia podania o udzielenie obywatelstwa osobie, która o nie prosiła przed nadejściem wniosku o jej wydanie.

Przejęcie ścigania karnego.

A r t y k u ł 59.

(1) Strony zobowiązują się ścigać zgodnie ze swoim ustawodawstwem własnych obywateli oskarżonych o popełnienie na obszarze drugiej Strony czynu, pociągającego za sobą wydanie.

(2) Strona, która pragnie zastosowania przepisu poprzedniego ustępu, prześle drugiej Stronie w drodze przewidzianej w artykule 67, zawiadomienie, załączając akta, dokumenty, wszelkie niezbędne dane i przedmioty, mogące stanowić dowód przestępstwa.

(3) Strona, której obywatelem jest ścigana osoba, zawiadomi drugą Stronę o wyniku postępowania, a w razie zapadnięcia wyroku, prześle jej jego odpis.

Czyny, za które wydania się nie udziela.

A r t y k u ł 60.

Wydanie nie nastąpi:

- a) jeżeli przestępstwo popełniono na obszarze państwa wezwanego,
- b) jeżeli przestępstwo jest polityczne lub pozostaje w związku z takim przestępstwem, chyba że w stanie faktycznym przeważa element przestępstwa pospolitego,
- c) jeżeli przestępstwo ma charakter wyłącznie prasowy,
- d) jeżeli przestępstwo jest ścigane tylko na żądanie poszkodowanego i ulega umorzeniu w razie cofnięcia żądania,
- e) jeżeli o to samo przestępstwo toczy się postępowanie karne na obszarze Strony wezwanej przeciw osobie, której wydania się żąda, lub jeżeli postępowanie to zostało zakończone wyrokiem albo umorzone, chyba że zachodzą podstawy do wznowienia postępowania według przepisów Strony wezwanej ze względu na nowe okoliczności faktyczne, przytoczone przez Stronę wzywającą.

Č l á n e k 57.

Je-li podle práva dožadující Strany trestný čin, pro který se žádá o vydání, přečinem, zatím co podle práva Strany dožádané je tento čin toliko přestupkem, budou Strany žádat o vydání jenom vyžaduje-li to zvláštní zájem soudnictví podle úvahy dožadující Strany.

Vydání vlastních příslušníků.

Č l á n e k 58.

(1) Strany si vzájemně nebudou vydávat vlastní příslušníky.

(2) Vyřízení žádosti o vydání může být odročeno až do konečného vyřízení žádosti o udělení státního občanství osobě, která o ně požádala před dojitím žádosti o její vydání.

Převzetí trestního stíhání.

Č l á n e k 59.

(1) Strany se zavazují podle svého zákonodárství stíhat vlastní občany obviněné z oxtřadičního trestného činu spáchaného na území druhé Strany.

(2) Strana, která si přeje postupu podle předchozího odstavce, uvědomí druhou Stranu cestou uvedenou v článku 67 a připojí spisy, listiny, všechny potřebné údaje a předměty odůvodňující podezření z trestného činu.

(3) Strana, jejímž příslušníkem je stíhaná osoba, uvědomí druhou Stranu o výsledku řízení a v případě rozsudku zašle jeho opis.

Pro které trestné činy nebude vydání povoleno.

Č l á n e k 60.

Vydání nebude povoleno:

- a) pro trestné činy, které byly spáchané na území dožádané Strany;
- b) pro trestné činy politické povahy nebo činy s nimi souvisící, pokud skutková podstata nezakládá převážně obecný trestný čin;
- c) pro vlastní tiskové trestné činy;
- d) pro trestné činy, které lze stíhat jenom na žádost poškozené osoby a z nichž se trestní řízení zastaví, byla-li žádost touto osobou odvolána;
- e) je-li vyžadovaná osoba na území Strany dožádané stíhána pro tůž trestný čin nebo bylo-li tam pro tůž trestný čin stíhání již zastaveno, vynesena rozsudek, leč by zákonodárství dožádané Strany připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým skutečnostem uvedeným Stranou dožadující.

Zobowiązania cywilne.**Artykuł 61.**

Zobowiązania cywilne, zaciągnięte na obszarze Strony wezwanej, przez osobę, której wydania zażądano, nie mogą stanowić przeszkody do wydania.

Zbieg wniosków ekstradycyjnych.**Artykuł 62.**

Jeżeli z powodu tego samego czynu lub z powodu różnych czynów przestępnych inne jeszcze państwo lub kilka innych państw żąda wydania tej samej osoby od jednej ze Stron, pozostawia się Stronie wezwanej do uznania, któremu z tych wniosków uczynić zadość.

Skutki prawne wydania.**Artykuł 63.**

(1) Osobę wydaną można ścigać, karać lub wydać państwu trzeciemu z powodu innego czynu przestępnego, aniżeli czyn, z powodu którego zezwolono na wydanie, jeżeli był on popełniony przed jej wydaniem tylko pod warunkiem:

- a) że Strona wezwana wyrazi na to dodatkowo zgodę; nie można odmówić wyrażenia zgody, jeżeli z powodu tego drugiego czynu przestępnego sprawca w myśl umowy niniejszej podlegałby wydaniu,
- b) albo że osoba wydana wyrazi do protokołu sądowego swą zgodę. Stronie, która dokonała wydania, będzie przesłany odpis wiarygodny tego protokołu.

(2) Jeżeli osoba wydana z własnej winy nie opuści obszaru Strony, której została wydana, aczkolwiek miała ku temu sposobność, w ciągu miesiąca od dnia, gdy postępowanie karne, dla którego została wydana, zostało ukończone lub kara odcierpiana albo darowana lub gdy tam dobrowolnie powróciła, wówczas wolno ją ścigać sądownie albo wykonać karę również z powodu czynu przestępnego, do którego wydanie nie odnosiło się.

Zwłoka w odbiorze.**Artykuł 64.**

Jeżeli Strona wzywająca nie odbierze osoby podlegającej wydaniu w terminie miesięcznym od dnia, gdy była zawiadomiona, że wydanie może być natychmiast dokonane, osobę tę można zwolnić.

Wydanie w krótkiej drodze.**Artykuł 65.**

Jeżeli osoba, którą wydano, uchyliła się w jakikolwiek sposób od wymiaru sprawiedliwości i znalazła się znowu na obszarze Strony wezwanej, to osoba ta na żądanie władz właściwych, dokonane w drodze wymienionej w artykule 67 ust. 1, może być zatrzymana i ponownie wydana bez dalszych formalności.

Civilní závazky.**Článek 61.**

Civilní závazky na území dožadané Strany, týkající se osoby, o jejíž vydání je žádáno, nebrání jejímu vydání.

Střet žádostí o vydání.**Článek 62.**

Žádá-li o vydání téže osoby, pro tůž čin nebo pro různé trestné činy vedle dožadující Strany ještě jiný stát nebo několik jiných států, je ponecháno Straně dožadané, které z těchto žádostí vyhoví.

Právní účinky vydání.**Článek 63.**

(1) Osoba již vydaná může být stíhána nebo potrestána nebo vydána státu třetímu pro jiný trestný čin, než pro který bylo vydání povoleno a který byl spáchán před vydáním, jen:

- a) dá-li k tomu dožadaná Strana dodatečně souhlas; souhlas nelze odepřít, jestliže by také pro tento trestný čin podle této smlouvy bylo bývalo lze vydání povoliti, nebo
- b) projevila-li osoba vydaná svůj souhlas v soudním protokolu. Straně, která ji vydala, bude zaslán ověřený opis tohoto protokolu.

(2) Neopustila-li vydaná osoba, ačkoliv k tomu měla možnost, vlastní vinou území Strany, jíž byla vydána, do jednoho měsíce ode dne, kdy trestní řízení, pro něž byla vydána, bylo ukončeno nebo trest odpykán nebo prominut, nebo vrátila-li se tam dobrovolně, lze ji soudně stíhat nebo vykonat trest i pro trestný čin, na který se vydání nevztahovalo.

Prodlení v převzetí osoby.**Článek 64.**

Nepřevzala-li dožadující Strana osobu vydanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byla zpravena, že odevzdání může být ihned provedeno, lze tuto osobu propustit na svobodu.

Vydání v krátké cestě.**Článek 65.**

Vyhne-li se osoba, jejíž vydání bylo provedeno, jakkoliv spravedlnosti a je-li znowu na území dožadané Strany, bude k dožadání příslušných úřadů, učiněnému cestou uvedenou v článku 67, odstavec (1), zatčena a znowu vydána, a to bez dalších formalit.

Przewóz.**Artykuł 66.**

(1) Na przewiezienie osoby, którą trzecie państwo postanowiło wydać jednej ze Stron, przez obszar drugiej Strony, zezwoli się po przedstawieniu załączników wymienionych w artykule 67 ust. 2, jeżeli osoba ta popełniła czyn przestępny podpadający pod postanowienia umowy niniejszej.

(2) Przepisy dotyczące wydania stosują się odpowiednio do przewiezienia.

(3) Przewóz będzie dokonany przez organa Strony wezwanej, która określi warunki i drogę przewozu.

Wniosek o wydanie.**Artykuł 67.**

(1) Wniosek o wydanie prześle Ministerstwo Sprawiedliwości (jeżeli chodzi o osobę ściganą przez sądy wojskowe, Ministerstwo Obrony Narodowej) Strony wzywającej bezpośrednio Ministerstwu Sprawiedliwości (Ministerstwu Obrony Narodowej) Strony wezwanej.

(2) Do wniosku należy dołączyć:

- a) nakaz aresztowania bądź inny akt równoznaczny, a wydany przez właściwe władze Strony wzywającej, a w wypadku wykonania kary również odpis prawomocnego wyroku,
- b) dokumenty zawierające opis czynu przestępnego z podaniem miejsca i czasu jego popełnienia oraz jego kwalifikacji prawnej, a w przypadku przestępstwa przeciwko własności, w miarę możliwości dane co do wysokości szkody, którą przestępca wyrządził lub zamierzał wyrządzić, o ile dane te nie są objęte dokumentami wymienionymi pod (a),
- c) tekst przepisów karnych, mających na obszarze Strony wzywającej zastosowanie do danego przestępstwa,
- d) dane dotyczące przynależności państwowej i stanu cywilnego osoby, której wydania się żąda, oraz w miarę możliwości wszelkie dokumenty i informacje niezbędne do stwierdzenia jej tożsamości, jak rysopis, fotografie, odciski palców i dane dotyczące miejsca jej pobytu.

(3) We wniosku o wydanie osoby skazanej, która już odcierpiała część swej kary, należy ponadto podać okres czasu kary pozostały do odcierpienia.

(4) Wyżej wspomniane dokumenty należy przedstawić w oryginale lub w urzędowym odpisie albo wyciągu i zaopatrzyć pieczęcią urzędową.

Język wniosków.**Artykuł 68.**

(1) Obie Strony używają w stosunkach wzajemnych własnego języka.

(2) Dotyczy to w szczególności pism wymienionych w art. 59 i 67.

Wyjaśnienia dodatkowe.**Artykuł 69.**

(1) Jeżeli powstaną wątpliwości, czy czyn przestępny podpada pod postanowienia umowy niniejszej, Strona

Průvoz.**Článek 66.**

(1) Průvoz osoby, která byla druhé Straně vydána státem třetím, územím jedné ze Stran, bude povolen na pouhé předložení dokladů, uvedených v článku 67, odstavec 2, jde-li o čin spadající pod ustanovení této smlouvy.

(2) Předpisy o vydání platí obdobně pro průvoz.

(3) Průvoz bude proveden orgány dožadované Strany, která určí též jeho podmínky a cestu.

Žádost o vydání.**Článek 67.**

(1) Žádost o vydání podá ministerstvo spravedlnosti (jde-li o osobu, stíhanou vojenskými soudy, ministerstvo národní obrany) vyžadující Strany přímo ministerstvu spravedlnosti (ministerstvu národní obrany) Strany dožadované.

(2) Žádost je třeba doložit:

- a) zatýkáčím rozkazem nebo jiným rovnocenným dokladem vydaným příslušným orgánem dožadující Strany, v případě výkonu trestu též opisem pravoplatného rozsudku;
- b) doklady obsahujícími popis trestného činu s uvedením místa a času jeho spáchání a jeho právní kvalifikace a pokud jde o trestné činy proti majetku, pokud možno též výši škody pachatelem způsobené nebo zamýšlené, pokud tyto údaje nejsou obsaženy v dokladech uvedených pod a);
- c) textem ustanovení trestních předpisů, které jest použiti na území dožadující Strany na trestný čin;
- d) údaji o státní příslušnosti a osobními údaji osoby, o jejíž vydání se žádá a podle možnosti doklady a údaji potřebnými k potvrzení její totožnosti jako popis osoby, fotografie, otisky palců a údaji o místě pobytu.

(3) V žádosti o vydání odsouzené osoby, která již odpykala část trestu, jest uvésti též údaj o výši dosud nevykonaného trestu.

(4) Uvedené listiny bydou předloženy v originále nebo v ověřeném výpisu nebo opisu a opatřeny úřední pečeti.

Jazyková úprava.**Článek 68.**

(1) Obě Strany používají ve vzájemném styku vlastního jazyka.

(2) Totéž platí o listinách uvedených v článku 59 a 67.

Dodatečná objasnění.**Článek 69.**

(1) Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin spadá pod ustanovení této smlouvy, bude požadující Strana

wezwana zażąda od Strony wzywającej wyjaśnień dodatkowych.

(2) Zezwoli się na wydanie jedynie wtedy, jeżeli dostarczone wyjaśnienia usuną wątpliwości. Strona wezwana może wyznaczyć termin do podania wyjaśnień uzupełniających. Termin ten może być przedłużony na skutek uzasadnionego żądania.

(3) Jeżeli aresztowano osobę ściganą na skutek wniosku o wydanie, można będzie ją zwolnić, jeżeli w ciągu 6 tygodni od dnia wysłania żądania przez Stronę wezwaną wyjaśnień dodatkowych, żądane wyjaśnienia nie nadejdą. Termin ten może być odpowiednio przedłużony na wniosek Strony wzywającej.

(4) Strona wezwana nie może domagać się przedstawienia dowodów winy osoby podlegającej wydaniu.

Zabezpieczenie wydania.

Artykuł 70.

Z chwilą otrzymania wniosku wraz z dokumentami, wskazanymi w artykule 67, Strona wezwana zarządzi stosownie do swego ustawodawstwa, wszystko, co potrzeba, by zabezpieczyć wydanie osoby zażądaney i zapobiec jej ucieczce, chyba że z góry jest oczywiste, że wydanie jest niedopuszczalne.

Tymczasowe aresztowanie.

Artykuł 71.

(1) W przypadkach nagłych — jeżeli wydanie nie przedstawia się z góry jako niedopuszczalne — można aresztować tymczasowo osobę ściganą zanim jeszcze nadejdzie wniosek o wydanie, jeżeli tego zażądanego z powołaniem się na nakaz aresztowania lub prawomocny wyrok i wymieniono czyn przestępny.

(2) Żądanie takie może przesłać właściwa władza Strony wzywającej na piśmie lub telegraficznie bezpośrednio właściwej władzy Strony wezwanej.

(3) Właściwe władze każdej ze Stron mogą nawet i bez takiego żądania aresztować tymczasowo osobę przebywającą na ich terytorium, jeżeli powezmą wiadomość o popełnieniu przez nią przestępstwa na terytorium drugiej Strony.

(4) Władza, która dokonała aresztowania według ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, zawiadomi o tym bezzwłocznie władzę drugiej Strony oraz własne Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministerstwo Obrony Narodowej) z podaniem miejsca, gdzie osoba aresztowana przebywa. Ministerstwo to zawiadomi o aresztowaniu Ministerstwo Sprawiedliwości (Ministerstwo Obrony Narodowej) drugiej Strony.

Artykuł 72.

(1) Osoba tymczasowo aresztowana może być zwolniona, o ile w ciągu miesiąca od daty wysłania zawiadomienia przewidzianego w art. 71 ust. 4 nie wpłynie zawiadomienie drugiej Strony, że będzie zgłoszony wniosek o wydanie.

(2) Osoba aresztowana może również być zwolniona, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia, w którym było wysłane zawiadomienie, przewidziane w art. 71 ust. 4 nie nadejdzie wniosek o wydanie wraz z załącznikami w myśl artykułu 67.

dodatecznie požádána o objasnení.

(2) Vydání bude povoleno pouze, odstraní-li podané objasnení pochyby. Dožadaná Strana může stanovit lhůtu k podání doplňujících objasnení. Tuto lhůtu lze na odůvodněnou žádost prodloužit.

(3) Byla-li stíhaná osoba v důsledku žádosti o vydání vzata do vazby, bude ji lze propustit, nedojde-li objasnení do 6 týdnů ode dne odeslání žádosti o objasnení Stranou dožadanou. Lhůtu k žádosti dožadující Strany lze přiměřeně prodloužit.

(4) Dožadaná Strana se nemůže domáhat předložení důkazů o vině vyžadované osoby.

Zajištění vydání.

Článek 70.

Jakmile dojde žádost o vydání doložená podle článku 67, zařídí dožadaná Strana podle svého zákonodárství vše, čeho třeba, aby zajistila vyžadovanou osobu a zabránila jejímu útěku, leč by se vydání jevilo předem nepřipustným.

Prozatímní zatčení.

Článek 71.

(1) V nutných případech může stíhaná osoba, nejeví-li se vydání předem nepřipustným, být prozatímně zatčena ještě než dojde žádost o vydání, žádá-li se o to s odvoláním na soudní zatykač nebo pravoplatný rozsudek a uvede se trestný čin.

(2) Tato žádost může být podána příslušným úřadem Strany dožadující písemně nebo telegraficky přímo u příslušných úřadů Strany dožadované.

(3) Příslušné úřady obou Stran mohou i bez takové žádosti prozatímně zatknouti osobu, zdržující se na jejich území, nabudou-li vědomost, že spáchala trestný čin na území druhé Strany.

(4) Úřad, který dal provéstí zatčení podle odstavce 2 nebo 3, uvědomí o tom bez průtahů jednak úřad druhé Strany, jednak vlastní ministerstvo spravedlnosti (ministerstvo národní obrany) a udá též místo, kde je zatčena osoba ve vazbě. Ministerstvo, jemuž uvědomění došlo, vyrozumí o tom ministerstvo spravedlnosti (ministerstvo národní obrany) druhé Strany.

Článek 72.

(1) Osoba prozatímně zatčená může být propuštěna, nedojde-li do měsíce od odeslání vyrozumění podle článku 71, odstavce (4), sdělení druhé Strany, že bude žádáno o vydání.

(2) Osoba prozatímně zatčená může rovněž být propuštěna, nedojde-li žádost o vydání s přílohami podle článku 67 do dvou měsíců ode dne odeslání uvědomění podle článku 71, odstavce (4).

Odroczenie wydania.**Artykuł 73.**

Jeżeli osoba, której wydania zażądano, jest na obszarze Strony wezwanej ścigana bądź została skazana z powodu innego przestępstwa, bądź aresztowana z innej przyczyny, Strona wezwana orzeknie pomimo to o wydaniu. Wydanie będzie mogło być jednakże odłożone do czasu, gdy postępowanie wszczęte na obszarze Strony wezwanej będzie zakończone, kara odcierpiana albo darowana lub gdy zatrzymanie skończy się z innego powodu.

Wydanie czasowe.**Artykuł 74.**

Na uzasadnione żądanie Strony wzywającej będzie jednak i w przypadku przytoczonym w artykule 73 udzielone zezwolenie na wydanie czasowe, jeżeli odroczenie wydania według prawa Strony wzywającej mogłoby pociągnąć za sobą bądź przedawnienie, bądź inne ważne skutki ujemne dla postępowania karnego, o ile nie sprzeciwiają się temu własne interesy sądownictwa Strony wezwanej. Osoba wydana czasowo powinna być zwrócona, jak tylko zostaną przeprowadzone czynności postępowania karnego, dla których została czasowo wydana lub jak tylko zostanie ukończony postępowanie karne na obszarze Strony wzywającej.

Zawiadomienie o wyniku postępowania karnego.**Artykuł 75.**

Strona, której wydano osobę ściganą, zawiadomi Stronę, która ją wydała, na jej żądanie, o ostatecznym wyniku postępowania karnego, a w razie zapadnięcia wyroku prawomocnego prześle jej jego odpis. Stosuje się to również w przypadkach artykułu 63.

Rozdział ósmy.**Pomoc prawna w sprawach karnych.****Bezpośrednie porozumiewanie się.****Artykuł 76.**

(1) Strony będą sobie udzielały na żądanie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych w drodze bezpośredniego porozumienia się organów wymiaru sprawiedliwości.

(2) Organy te będą zwłaszcza doręczały sobie wzajemnie pisma odnoszące się do postępowania karnego, nie wyłączając wyroków, przeprowadzały czynności śledcze, jak badanie osób oskarżonych, świadków, biegłych sądowych, oględziny sądowe, rewizje i zajęcia rzeczy oraz przesyłały sobie akta, dokumenty i dowody rzeczowe.

Język wniosków.**Artykuł 77.**

(1) Wnioski o doręczenie lub o udzielenie innej pomocy prawnej sporządza się w języku państwowym Strony wzywającej i zaopatruje pieczęcią urzędową.

Odkład wydania.**Článek 73.**

Je-li vyžadovaná osoba na území Strany dožádané stíhána, nebo byla-li tamtéž odsouzena pro jiný trestný čin, nebo je-li tam z jiné příčiny ve vazbě, má nicméně dožádaná Strana rozhodnouti o vydání. Odevzdání vydané osoby bude však lze odložit až do doby, kdy řízení již na území Strany dožádané zahájené bude ukončeno, trest odpykán nebo prominut nebo kdy skončí uvalená vazba z jiných důvodů.

Dočasné vydání.**Článek 74.**

Na odůvodněnou žádost dožadující Strany bude však i v případě uvedeném v článku 73 povoleno dočasné vydání, mohlo-li by odložení vydání mít podle právního řádu dožadující Strany v zájmu buď promlčení nebo jiné závažné právní újmy pro trestní řízení, pokud tomu neodporují zvláštní zájmy soudnictví dožádané Strany. Osoba dočasně vydaná musí být vrácena, jakmile byly provedeny úkony trestního řízení, pro něž byla dočasně vydána, nebo jakmile bude skončeno trestní řízení na území Strany dožadující.

Sdělování výsledků trestního řízení.**Článek 75.**

Strana, které byla stíhaná osoba vydána, zpraví vydávající Stranu k její žádosti o konečném výsledku trestního řízení a byl-li vynesena rozsudek, zašle po pravomoci jeho opis. To platí i v případech článku 63.

Hlava osmá.**Právní pomoc ve věcech trestních.****Prímý styk.****Článek 76.**

(1) Strany si poskytnou k dožádání navzájem právní pomoc ve věcech trestních, a to přímým stykem mezi justičními úřady.

(2) Zejména dají navzájem doručit dopisy, týkající se trestního řízení včetně rozsudku, provedou vyšetřovací úkony, jako výslech obviněných, svědků, znalecké posudky, soudní ohledání, prohlídky a zabavení věcí a budou si předávat soudní spisy a věci doličné.

Jazyk.**Článek 77.**

(1) Žádosti o doručení nebo právní pomoc budou sepsány jazykem Strany dožadující a opatřeny úřední pečeti.

(2) Organ wezwany załatwi wniosek w swoim języku państwowym i odezwe zaopatrzy pieczęcią urzędową.

(3) Przy żądaniu doręczenia pisma do rąk własnych należy dołączyć do tego pisma przekład uwierzytelniony na język Strony wezwanej. W braku przekładu władza wezwana może ograniczyć się do doręczenia przez oddanie pisma odbiorcy, o ile on zechce je przyjąć.

Wykonanie wniosku.

Artykuł 78.

(1) Doręczenie i wnioski o pomoc prawną będą wykonywane według prawa Strony, na której obszarze ma być dokonana czynność, której się żąda.

(2) Na żądanie władzy wzywającej można załatwić wniosek w formie szczególnej, jeżeli to nie jest sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

Odstąpienie wniosku.

Artykuł 79.

Jeżeli władza wezwana jest niewłaściwa, odstąpi ona z urzędu wniosek władzy właściwej i jednocześnie zawiadomi o tym bezpośrednio władzę wzywającą.

Odmowa pomocy prawnej.

Artykuł 80.

(1) Pomocy prawnej w sprawach karnych można odmówić, jeżeli czyn, z powodu którego żąda się pomocy prawnej, nie mógłby stanowić podstawy do wydania sprawy według umowy niniejszej.

(2) Załatwienia wniosku można odmówić, jeżeli czynność żądana nie należy do zakresu działania organów wymiaru sprawiedliwości na obszarze Strony wezwanej lub jeżeli Strona na której obszarze czynność ta ma być wykonana uważa, że zagraża ona jej prawom zwierzchnim lub jej bezpieczeństwu.

Wezwanie za granicę.

Artykuł 81.

(1) Jeżeli w postępowaniu karnym przed sądami jednej Strony zajdzie potrzeba osobistego stawienia świadka lub biegłego, przebywającego na obszarze drugiej Strony, należy zwrócić się do sądu właściwego tej Strony o doręczenie wezwania.

(2) Wezwanie nie może zawierać zagrożeń na wypadek niestawienia.

(3) Świadek lub biegły, który na wezwanie stawiał się dobrowolnie przed sądem drugiej Strony, nie może być na obszarze tej Strony ani ścigany ani uwięziony za czyn przestępny popełniony poprzednio, ani też skazany za udział w czynie przestępnym, będącym przedmiotem postępowania, do którego był wezwany.

(4) Świadek lub biegły traci te przywileje, jeżeli z własnej winy nie opuści obszaru Strony wzywającej w przeciągu tygodnia od chwili oznajmienia mu przez sąd, że obecność jego w sądzie stała się zbędną.

(2) Dożądany organ wyřídí žádost ve svém jazyku a vyřizující dopis opatří úřední pečeti.

(3) Při dožádání o doručení do vlastních rukou je třeba připojit ověřený překlad doručované listiny do jazyka Strany dožádané. V opačném případě se může dožádaný úřad omezit na provedení doručení dodáním spisu příjemci, pokud je tento ochoten spis přijmout.

Vyřizení žádosti.

Článek 78.

(1) Doručení a dožádání o právní pomoc budou vyřizována podle právního řádu Strany, na jejímž území má být žádaný úkon proveden.

(2) K žádosti dožadujícího úřadu bude lze vyříditi dožádání také zvláštní formou, pokud to neodporuje zákonům Strany dožádané.

Postoupení žádosti.

Článek 79.

Je-li dožádaný úřad nepřislušný, postoupí dožádání z moci úřední příslušnému úřadu svého státu a vyrozumí o tom současně přímo dožadující úřad.

Odmítnutí právní pomoci.

Článek 80.

(1) Právní pomoc v trestních věcech možno odmítnout, jestliže čin, pro který se žádá o právní pomoc, nezakládal by důvod pro vydání pachatele podle této smlouvy.

(2) Právní pomoc lze odmítnout, jestliže žádaný úkon na území dožádané Strany není úkonem, spadajícím do příslušnosti justičního úřadu, nebo má-li Strana, na jejímž území má být proveden, za to, že je s to ohrozit její výsostné právo nebo její bezpečnost.

Obeslání do ciziny.

Článek 81.

(1) Je-li v trestním řízení před soudy jedné Strany třeba, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který je na území druhé Strany, jest požádat příslušný soud této Strany o doručení obsílky.

(2) Obsílka nesmí obsahovat pohružku pro případ nedostavení se.

(3) Svědek nebo znalec dostavivší se na obeslání dobrovolně před soudy druhé Strany, nesmí být na území této Strany ani stíhán, ani uvězněn pro dřívější trestní čin nebo odsouzen, ani pro účast na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž byl předvolán.

(4) Svědek nebo znalec pozbude však této výhody, neopustí-li z vlastní viny území dožadující Strany do týdne poté, kdy, podle prohlášení soudu jeho přítomnost před soudem se nepokládá za nutnou.

Artykuł 82.

(1) Jeżeli osoba wezwana jest uwięziona na obszarze Strony wezwanej, można prosić właściwe ministerstwa tej Strony o dostawienie jej na pewien czas za zobowiązaniem, że będzie jak najszybciej odesłana z powrotem. Takie dostawienie jest dopuszczalne, o ile osoba, o którą chodzi, wyraźnie temu się nie sprzeciwi.

(2) Z zachowaniem warunków artykułu 81 właściwe ministerstwo udzieli zezwolenia na przewiezienie tam i z powrotem przez obszar swego Państwa osoby uwięzionej w państwie trzecim, która ma być przesłuchana w charakterze świadka lub konfrontowana.

Wydanie dowodów rzeczowych.

Artykuł 83.

(1) Władze wymiaru sprawiedliwości obu Stron będą wydawały sobie wzajemnie na żądanie przedmioty uzyskane przez oskarżonego w drodze przestępstwa, jak również przedmioty mające służyć jako dowód rzeczowy, choćby podlegały one zajęciu, zepsuciu lub przepadkowiu. Władza wydająca może zastrzec zwrot tych rzeczy w czasie najkrótszym.

(2) Jeżeli rzeczy te znajdowały się w posiadaniu oskarżonego w czasie jego wydania lub przewiezienia, będą one w miarę możliwości wydane jednocześnie z wydaniem lub przewiezieniem oskarżonego. Wydanie tych rzeczy nastąpi również w przypadku, gdy wydanie oskarżonego nie może być dokonane z powodu jego śmierci lub ucieczki. Wydanie odnosić się będzie także do rzeczy ukrytych lub umieszczonych przez oskarżonego na obszarze Strony, która zezwoliła na wydanie, choćby rzeczy te dopiero później wykryto.

(3) Prawa Strony wezwanej lub osób trzecich do rzeczy powyższych pozostają nienaruszone i rzeczy te po ukończeniu postępowania karnego należy zwrócić jak najrychlej i bez kosztów.

Rozdział dziewiąty.

Zawiadomienie o skazaniu i wyciągi z rejestru karnego.

Artykuł 84.

(1) Strony będą sobie wzajemnie przysyłały odpisy kart karnych lub wyciągi z prawomocnych wyroków skazujących, o ile dotyczą obywateli drugiej Strony i o ile według przepisów obowiązujących sąd, który wydał wyrok, wpisuje się je do rejestru karnego. Będą również przysyłać dalsze postanowienia, dotyczące tych wyroków, o ile zapisuje się je do rejestru karnego.

(2) Powyższe odpisy i wyciągi Ministerstwa Sprawiedliwości będą sobie przysyłać bezpośrednio.

Artykuł 85.

(1) Władze jednej ze Stron, którym powierzono prowadzenie rejestru karnego, będą udzielały organom wymiaru sprawiedliwości drugiej Strony, na ich żądanie zgłoszone bezpośrednio, bezpłatnych informacji z rejestru karnego.

Článek 82.

(1) Je-li oběsaná osoba ve vazbě na území Strany požádané, lze žádat příslušné ministerstvo této Strany o její dočasné vydání se závazkem, že bude co nejdříve poslána zpět. Dodání je přípustné, pokud osoba, o níž jde, tomu výslovně neodporuje.

(2) Za podmínek článku 81 bude rovněž příslušným ministerstvem povolen průvoz osoby vězněné ve státu třetím, která má být vyslechnuta jako svědek nebo konfrontována, tam i zpět územím jeho vlastního státu.

Vydání věcí doličných.

Článek 83.

(1) Justiční úřady obou stran si navzájem vydají na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem, jakož i věci, které mohou sloužit jako věci doličné, byť i podléhaly zabavení, zkáze nebo propadnutí. Vydávající orgán si může vyhradit vrácení věcí v nejkratší době.

(2) Jsou-li tyto věci v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde, i když vydání osoby nemůže být provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání se vztahuje též na věci, které obviněný schoval nebo uložil na území Strany, která vydání povolila, jež byly teprve později vypátrány.

(3) Práva požádané Strany nebo osoby třetí k těmto věcem zůstávají nedotčena; tyto věci musí jim být po skončení trestního řízení co nejdříve a bez výloh vráceny.

Hlava devátá.

Sdělování odsouzení a výtahů z rejstříků.

Článek 84.

(1) Strany si navzájem sdělí opisy trestních listů nebo výtahy z pravoplatných odsuzujících rozsudků, pokud se budou týkat státních příslušníků druhé Strany a pokud podle předpisů, platných pro soud, který rozsudek vydal, jsou zapisovány do rejstříku trestů. Rovněž budou sdělována další rozhodnutí, týkající se těchto rozsudků, jež jsou zapisována do rejstříku trestů.

(2) Tyto opisy a výtahy budou zasílány v přímém styku mezi ministerstvy spravedlnosti obou Stran.

Článek 85.

(1) Úřady jedné ze Stran pověřené vedením rejstříku trestů dodají justičním úřadům druhé Strany na jejich žádost podanou přímo bezplatně informací z rejstříku trestů.

(2) Takich samych informacji będą udzielały urzędy rejestru karnego centralom służby kryminalnej drugiej Strony (w Polsce: Komenda Główna Milicji Obywatelskiej, w Czechosłowacji: Kryminalní Ústředna) na ich bezpośredni wniosek.

Rozdział dziesiąty.

Koszty pomocy prawnej w sprawach karnych.

Artykuł 86.

(1) Koszty wynikłe wskutek żądania wydania lub pomocy prawnej w sprawach karnych, włącznie z wynagrodzeniem świadków i biegłych, ponosi Strona, na której obszarze koszty te powstały.

(2) Strona wezwana pokryje tymczasowo koszty, wywołane przez przewiezienie przez jej obszar i przez czasowe dostawienie osób w myśl artykułów 66 i 82. Koszty te powinny jednak być zwrócone Stronie wezwanej.

CZĘŚĆ III.

Informacje prawne.

Rozdział jedenasty.

Artykuł 87.

(1) Ministerstwa Sprawiedliwości obu Stron będą udzielały sobie informacji o prawie obowiązującym na obszarze ich państw.

(2) Informacje będą udzielane na żądanie Ministerstwa Sprawiedliwości jednej Strony przez Ministerstwo Sprawiedliwości drugiej Strony.

Artykuł 88.

W żądaniu, które sporządza się w języku Strony wzywającej, należy ściśle określić zagadnienie prawne, co do którego ma być udzielona informacja.

CZĘŚĆ IV.

Rozdział dwunasty.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 89.

Umowa niniejsza sporządzona w języku polskim i czeskim, której oba teksty są autentyczne, będzie ratyfikowana. Dokumenty ratyfikacyjne będą w czasie możliwie najkrótszym wymienione w Pradze.

Wejdzie ona w życie z upływem miesiąca po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy jeszcze przez sześć miesięcy od dnia, gdy będzie wypowiedziana przez jedną ze Stron.

Z dniem, gdy umowa niniejsza wejdzie w życie, traci moc:

- a) umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką w przedmiocie uregulowania obrotu prawnego w sprawach cywilnych,

(2) Stejně informace podají úřady rejstříku trestů na přímou žádost i ústředím kriminální služby druhé Strany (v Polsku: Komenda Główna Milicji Obywatelskiej, v ČSR: Kriminální ústředna).

Hlava desátá.

Útraty právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 86.

(1) Náklady vzniklé žádostí o vydání nebo o právní pomoc ve věcech trestních včetně svědeckého a znalečného nese Strana, na jejímž území byly způsobeny.

(2) Strana dožádaná založí též prozatímně výlohy, vzniklé průvozem jejím územím a z dočasněho dodání osob podle článků 66 a 82. Tyto výlohy jest nahraditi Straně dožádané.

ODDÍL III.

Právní informace.

Hlava jedenáctá.

Článek 87.

(1) Ministerstva spravedlnosti obou Stran si podají informace o právu platném na území jejich státu.

(2) Informace budou podány na žádost jednoho z obou ministerstev spravedlnosti k potřebě druhého ministerstva spravedlnosti.

Článek 88.

V žádosti sepsané jazykem žádající Strany bude přesně vylíčit právní otázku, o níž má být informace udělena.

ODDÍL IV.

Hlava dvanáctá.

Ustanovení závěrečná.

Článek 89.

Tato smlouva, vyhotovená jazykem polským a jazykem českým, jejíž obě znění jsou autentická, bude ratifikována. Listiny ratifikační budou co nejdříve vyměněny v Praze.

Nabude účinnosti měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě šest měsíců po té, kdy bude vypovězena jednou ze Stran.

Dnem, kdy tato smlouva nabude účinnosti, pozbyvají účinnosti:

- a) smlouva mezi republikou Polskou a republikou Československou o vzájemné úpravě právních styků ve věcech občanských, trest-

karnych i niespornych, podpisana w Pradze dnia 6 marca 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr 14/26, poz. 80);

b) umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemności w sprawach spadkowych, podpisana w Pradze dnia 25 stycznia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr 22/37, poz. 138);

c) umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o wzajemnym wykonywaniu tytułów egzekucyjnych i wzajemności w sprawach upadłościowych, podpisana w Pradze dnia 10 lutego 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr 22/37, poz. 140).

Na dowód czego pełnomocnicy obu Stron umowę niniejszą podpisali i opatrzili swymi pieczęciami.

Sporządzono w dwóch oryginalnych egzemplarzach w Warszawie, dnia 21 stycznia 1949 roku.

L. S.

(—) H. Świątkowski

(—) Dr Alexej Čepička

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do umowy między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych.

Upelnomocnieni zastępcy Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czechosłowackiej, podpisując umowę o wzajemnym obrocie prawnym w sprawach cywilnych i karnych, stwierdzają imieniem swych państw zgodę co do następujących punktów:

1. Zagadnienia, powstałe na tle stosowania niniejszej umowy, a wynikające ze zmian w przepisach prawnych obu stron, powstałych w wyniku kodyfikacji ich systemu prawnego cywilnego i karnego, rozstrzygać będzie Komisja Prawnicza Polsko-Czechosłowacka.

2. Wyraz „sądy“ w przepisie art. 56 oznacza wszelkie organy wymiaru sprawiedliwości, wyraz „organy wymiaru sprawiedliwości“ w art. 76 ust. 1 obejmuje także sądy.

3. Przepis art. 84 ust. 1 dotyczy również wyroków orzekających karę warunkową.

4. Strony zakomunikują sobie wzajemnie podział okręgów sądów powszechnych i wojskowych oraz innych organów wymiaru sprawiedliwości.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali niniejszy protokół, który ma równą ważność, jak umowa sama.

Sporządzono w Warszawie w dwóch oryginalnych egzemplarzach dnia 21 stycznia 1949 r.

(—) H. Świątkowski

(—) Dr Alexej Čepička

ních a nesporných, podepsaná v Praze dne 6. března 1925 (č. 5/1926 Sb.);

b) úmluva mezi republikou Polskou a republikou Československou o vzájemnosti ve věcech pozůstalostních, podepsaná v Praze dne 25. ledna 1934 (č. 39/1937 Sb.);

c) úmluva mezi republikou Polskou a republikou Československou o vzájemném vykonávání exekučních titulů a o vzájemnosti ve věcech konkursních, podepsaná v Praze dne 10. února 1934 (č. 38/1937 Sb.).

Na důkaz toho zmocněnci obou stran tuto smlouvu podepsali a opatřili vlastní pečeti.

Podepsáno ve dvojím prvopisu ve Varšavě dne 21. ledna 1949.

L. S.

(—) Dr Alexej Čepička

(—) H. Świątkowski

DODATKOVÝ PROTOKOL

ke smlouvě mezi republikou Polskou a republikou Československou o vzájemné pomoci ve věcech občanských i trestních.

Zplnomocnění zástupci republiky Polské a republiky Československé, podpisující smlouvu o právních stycích ve věcech občanských i trestních, zjišťují jménem svých vlád souhlas v těchto bodech:

(1) Nastanou-li změny v ustanoveních právních předpisů obou Stran v důsledku kodifikace jejich práva občanského i trestního se zřetelem k ustanovením této smlouvy, vyřeší otázky z toho vyplývající Stálá polsko-československá právní komise.

(2) Výraz „soud“ v článku 56 úmluvy zahrnuje v sobě všechny justiční úřady, zabývající se stíháním. Výraz „justiční úřady“ v článku 76, odstavec 1, zahrnuje v sobě i soudy.

(3) Ustanovení článku 84, odstavec 1, se týká i rozsudků podmíněných.

(4) Smluvní Strany si sdělí vzájemné rozdělení obvodů občanských i vojenských soudů a ostatních justičních úřadů.

Na doklad toho podepsali zmocněnci obou Stran tento dodatkový protokol, který má stejnou platnost jako smlouva sama.

Dáno ve Varšavě ve dvojím vyhotovení dne 21. ledna 1949.

(—) Dr Alexej Čepička

(—) H. Świątkowski

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona oraz przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 5 marca 1949 roku.

(—) Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

(—) Józef Cyrankiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) Zygmunt Modzelewski

L. S.